

Trimisul nostru special la Făgăraș vă prezintă

Complexul de îngrășăminte azotoase

• 100.000 tone îngrășăminte: un spor de recoltă de aproape 200.000 tone grâu • Materia primă, gazul metan și aerul • Febra probelor tehnologice și mecanice • Ultimele lucrări de montaj

Un fulger puternic a brăzdat cerul în timpul furtunii. Odată cu descărcarea electrică s-a format și o mică cantitate de acid azotic care cade pe pământ împreună cu ploaia. Bacterii ce trăiesc pe rădăcinile leguminoaselor extrag azotul din pământ și aer, integrându-l în sol. Bălegarul roșu și el terenurile cele mai bogate în azot, sărăcesc pînă la urmă, împiedicând obținerea unor recolte bogate.

Dar cum se face că acest gaz inert, care intră alături de greu în combinații chimice este totuși indispensabil plantelor? Cercetările au arătat în acest sens că în lipsa azotului plantele se dezvoltă, nu sintetizează albuminoidele fără de care viața este imposibilă. Iată pentru ce oamenii au căutat în decursul vremii să îmbogățescă pământul cu azot sau să-l aducă la suprafață din adâncurile solului. În trecut s-au folosit îngrășăminte naturale cum a fost de pildă salpetrul de Chile. Ulterior s-a trecut la obținerea azotaților pe cale chimică. Dintre acestea cel mai util s-a dovedit azotatul de amoniu fabricat din amoniac și acid azotic. Experiența a arătat că 100.000 tone din acest fel de îngrășămintă, împreună cu respectarea celorlalte reguli agrotehnice, poate aduce într-un an un spor de recoltă de aproape 200.000 tone grâu. Un spor de recoltă din care se pot produce 170.000 tone pînă integrată, 30.000 tone pînă albă și 5.000 tone paste făinoase.

Capătul de îngrășămintă chimică care poate aduce în condițiile folosirii ei judicioase un asemenea spor de recoltă, va fi produsă anual de noul complex industrial ce a fost construit la Combinatul chimic din Făgăraș. Într-adevăr — ne confirmă ing. Eugen Poghirc — complexul nostru va livra în fiecare an agriculturii 100.000 tone îngrășămintă azotoase. Tineți seama

numai că la baza acestei producții va sta gazul metan și... aerul.

Întâlnim inginer care ne-a făcut pe șantier această precizare este șeful celei de-a treia unități a noului complex chimic: fabrica de azotat de amoniu. Nu este singurul chimist care alături de constructori, montatori și instalatori a intrat pe șantier pentru a da o mînă de ajutor. De altfel la primele două unități ale complexului — fabrica de amoniac și cea de acid azotic — muncitorii și tehnicienii chimicști au și preluat instalațiile aflate acum în plină probă tehnologică sau mecanică. Mulți dintre ei, absolvenți ai școlilor medii și profesionale, au urmat în combinat cursuri de specializare care le-au pus la îndemînă cunoștințe necesare conducerii agregatelor noului complex. Și în timp ce unii simt în aceste zile, la primele două unități, febra rodului, la cea de-a treia unitate, tinerii chimicști participă încă la lucrările de montaj.

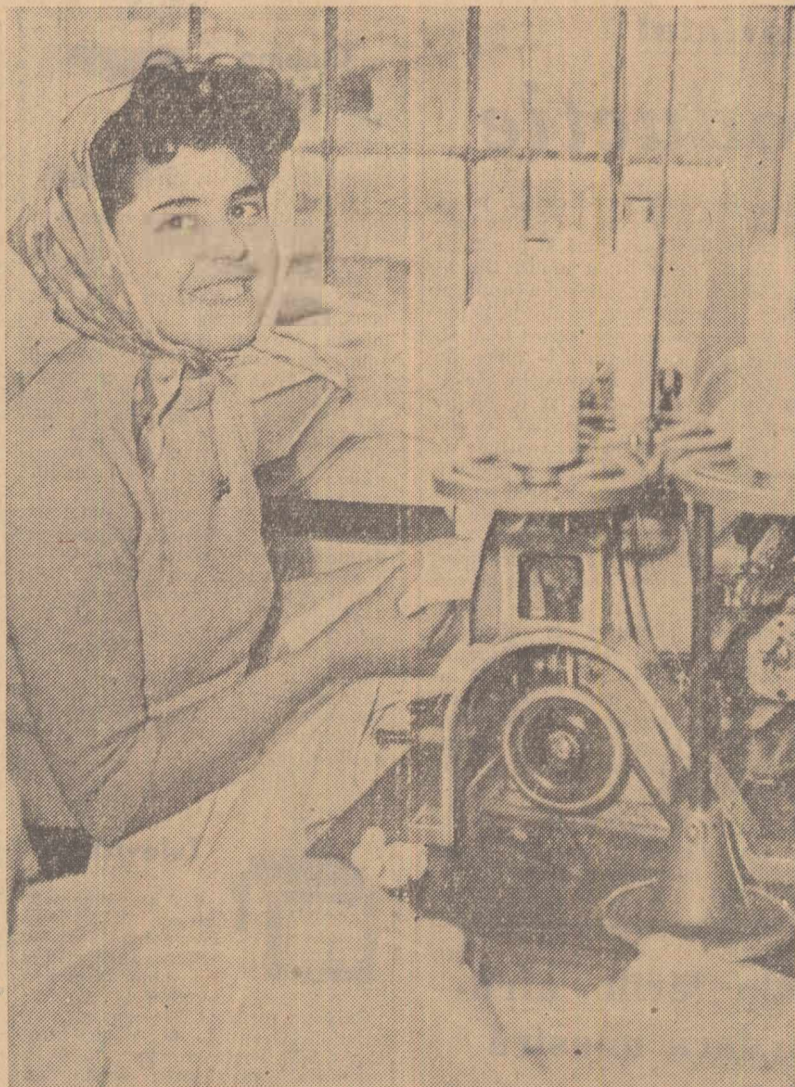
Aici pe șantierul fabricii de azotat de amoniu deși nu este încă vorba de probe sau rodaj, fierberea este parcă mai mare. Întodeauna îți dai seama că impresia bătaia pentru ultimele lucrări de montaj și instalații, pentru finisarea lucrărilor. În hala neutralizatorului unde vor sosi de la celelalte două unități amoniacul și acidul azotic se fac ultimele lucrări de protecție cu materiale anticorozive. Echipa de zidărie condusă de Matei Krauss și F. Ieronim deși sint la prima lor lucrare de acest fel au dobîndit o mare experiență în executarea capșurilor antiacide. Ei sint ajutați și de calitatea bună a chetului antiacid românesc care își trece la această lucrare primul examen serios. Între timp montatorii și instalatorii își desăvîrșesc și ei opera. Nistor, Vizante, Renciu și ceilalți montatori din echipa comunistului Nicolae Curcă, după ce au lucrat la toate unitățile complexului se pregătesc acum pentru lucrările de finisaj, pentru ul-

timele etape a bătaiei pe care au dus-o cu pricepere și elan.

Hala neutralizatorului este străjuită de siluetele masive ale celor două turnuri de granulare. Măturie a capacității constructorilor care le-au ridicat într-un timp record folosind cofraje glisante, cele două turnuri înalte de 56 m. sint și ele acum în finisaj. În interiorul lor va apare propriu-zis îngrășămintul alt de util oganilor. Soluția concentrată de azotat de amoniu ajunsă în partea superioară a turnurilor va porni din nou la drum, în jos de data aceasta, împrăștiată fiind sub formă de picături. Datorită unui curent de aer rece, pînă vor ajunge jos aceste picături se vor transforma în sute de mili, în milioane de granule care nu sint altceva decît îngrășămintul datător de rod bogat. Va fi greu de imaginat că aceste mici granule au de fapt la bază, ca materii prime, gazul metan și aerul. Secretul acestei prefaceri este rezultatul folosirii din plin a documentației sovietice și a experienței muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor noștri pe baza cărora s-a întocmit proiectul complexului al utilajelor și instalațiilor în cea mai mare parte fabricate în țară, al constructorilor și montatorilor care la îndemnul partidului au înfăptuit un obiectiv important al industriei noastre chimice.

TUDOR GHEORGHIU

UN MINUT!

Elena Vasiliu este frunțașă în secția confecției a fabricii „Moldova” tricotașă din Iași, unde a intrat ca muncitoare necalificată în anul 1958. Astăzi ea dă produse de cea mai bună calitate. În timpul lucrului, s-a oprit un minut pentru a privi spre obiectivul aparatului de fotografiat precum se vede în clișeu.

Foto: A. CONSTANTINESCU

A intrat în funcțiune termocentrala uzinelor de la Govora

GOVORA (de la corespondența noastră): Constructorii și muncitorii de pe șantierul uzinelor de produse sodeice Govora, au înregistrat un nou succes. Termocentrala — rod al colaborării româno-cesoslovace — a început să producă primele cantități de energie electrică. La lucrările de dare în folosință mai înainte de termen s-au evidențiat echipele

de montori și electricieni, conduse de Ion Viziliu, Constantin Tapu, Marin Pîiu, precum și specialiștii cehoslovaci Antonin Palan, Leopold Langher, Karel Karla și alții. Noua termocentrală va alimenta cu energie electrică uzina, orașul Rm. Vilcea cu împrejurimile, urmînd a fi conectată la sistemul energetic național.

Ultimele știri

CONCERT INCHINAT ANIVERSARII ELIBERĂRII R. P. UNGARE

TIMIȘOARA (de la corespondența noastră). — Colectivul Filarmicii de Stat „Banatul” din Timișoara a prezentat aseară un concert simfonic închinat celei de a 15-a aniversări a eliberării poporului maghiar de sub jugul fascist. Dintre lucrările programului a făcut parte și poemul simfonic „Preludiile” de F. Liszt. A dirijat N. Boboc, iar solistul concertului a fost tînărul violonist Petre Lettescu din Cluj.

EXPOZIȚIA „NOTE DE DRUM DIN R. P. BULGARIA”

Simbătă la amiază în sala „Nicolae Cristea” din Capitală a avut loc, în prezența unui numeros public, deschiderea expoziției „Note de drum din R. P. Bulgaria”, organizată de Uniunea Artiștilor Plastici și Fondul Plastic din R.P. Romînă. Expoziția cuprinde aproape 130 de lucrări ale artiștilor plastici Emilia Dumitrescu, Emilia Niculescu-Petrovici, Simona Vasiliu-Chintilă, Spiru Chintilă, Sever Mermeze, Ion Minoiu și Ion Pacea. (Agerpres)

PRIMELE FLORI

PIȚEȘTI (de la corespondența noastră). — Comitetul executiv al sfat-

TAL A ÎNTERUPȚ ÎN POZIȚIE NET AVANTAJOASĂ

(Corespondență specială din Moscova)

Cea de a 6-a partidă a meciului care s-a desfășurat ieri a avut o desfășurare furtunoasă. Tal, cu negrele, a folosit apărarea sa preferată — indiana veche. Cu fiecare mutare poziția a devenit tot mai încordată. Punctul culminant a fost la mutarea 21, cînd, pe neașteptate, Tal a sacrificat un cal. „Ce va urma?” „Cum va ataca?” — se întrebau, frîmțindu-se, toți cei prezenți, inclusiv marii maeștri. Botvink a fost nevoit să accepte sacrificiul și pe tabla de șah s-a creat o poziție tăioasă, cu multiple amenințări. Botvink a încercat să simplifice jocul făcînd schimb de dame. Pînă la urmă negrul a reușit să recucerească figura

IAȘUL, UN VAST ȘANTIER AL CONSTRUCȚIILOR DE LOCUINȚE

IAȘI (de la corespondența noastră). — Vechea capitală a Moldovei prezintă în aceste zile aspectul unui vast șantier de construcție. În centrul orașului au început recent lucrările de curățire a terenului în locul cărui se va ridica un nou bloc cu 5 etaje însumînd 120 de apartamente. Tot aici vor fi ridicate anul acesta alte 3 blocuri a câte 8 etaje cu 160 de apartamente precum și un

mare local de cinematograful cu 1000 de locuri. La un alt capăt al orașului, în cartierul rhuciloiesc „Dr. C. I. Parhon” au început pregătirile pentru construcția unui cvartal de 10 blocuri cu 4 etaje fiecare, totalizînd 352 apartamente. Cartierul universitar Copou, cunoaște și el febra construcțiilor. Este vorba de construirea

unui nou cvartal de 8 blocuri cu câte 3-4 și 5 etaje care vor număra laolaltă 430 apartamente. Planul construcțiilor de locuințe prevede de asemenea ridicarea unor blocuri pe strada F. Engels cu 10 etaje, pe Ștefan cel Mare, Păcurari, etc. astfel că în 1960 aproximativ 1.000 de familii de oameni al muncii din Iași se vor putea muta în apartamente noi.

Parizienii în fața reședinței lui N. S. Hrușciov

S-au recunoscut...

Faptul s-a petrecut deundă la sfatul popular comunal Lerești. O femeie a intrat grăbită în biroul președintelui.

Tovarășe Trandafir — spuse aceasta — ți-am văzut soția în film.

— Nu mai spune! — se miră președintele. Unde?

— La Cîmpulung.

— Zău? În ce film?

— Cum în ce? În „Avalanșă”, care rulează de cîteva zile.

— Fugi, de-aici. Ce cauți nevestă-mea în „Avalanșă”? Nu s-o fi făcut artistă peste noapte...

— Nu e în filmul cel mare, este într-unul mai mic, care arată toată gospodăria noastră colectivă. Știi, cînd au fost aici cu aparatele...

Acum m-am dumirît. Și, zici că e frumos?

— Minunată! mare. Să te duci neapărat. Eu vorbii cu femeile de pe ulița noastră. Mergem la ora 3.

Intr-adevăr, cîte orele 14 autobuzele erau pline de cetățeni din comuna dîrnici de a se vedea în film. Alții plecaseră mai dinainte cu „ocazi”, alții pe jos pînă la „națională”. Am văzut împreună cu ei jurnalul de actualități.

Colectiva din Lerești nu este o unitate prea veche. S-a constituit anul trecut. Numai ureo 30 de f-

milii au rămas „individuale”, restul, peste 700, sint colectiviști. Și au pornit cu dreptul. Secușele filmului poartă pe „spectator” pe minunatele locuri muscelene, care, din terenuri goale, au devenit livezi, sau pe care pasc cîrduri mari de oi.

Multe fapte de ispravă și mulți oameni, la fel, de nădejde, au fost prinși pe pelucă. Se poate vedea și secția de cusături a colectivelor ce aduce anual mari venituri. Acolo, cu o glumă, cu un cîntec, acul duce firul colorat mai lute prin păienjenșul țesăturilor, dînd viața unor desene, ilor, ori joalelor. La fel se înnoiează placut frumusețea caselor cu portuluri sculptate în lemn, construcțiile nu ridicate.

E drept, pe toate acestea, lereștenii le cunosc, se înțeleg cu ele la fiere pas, dar pe ecran parcă e altfel. Munca lor capătă alt preț.

Ne-am întrebă însă de ce studioul n-a făcut și unele copii pe bandă îngustă. La Lerești există un asemenea cinematograf. Și nu numai acolo ci și în zeci și sute de comune. Căci la urma urmei jurnalul s-a creat și pentru sate.

D. BIȚICĂ
correspondent „Romniei libere”
în regiunea Pitești

Lucrează în contul trimestrului II

Oțelarii reșițeni

Oțelarii reșițeni și-au realizat cu cinci zile înainte de termen planul de producție pe primul trimestru. Acest succes se datorește unei mai bune utilizări a capacității de producție a cuploarelor, măsurilor tehnico-organizatorice luate pentru aprovizionarea oțelăriei cu fier vechi, fontă lichidă și altele materiale. Ca rezultat al inițiativelor pornite de ministrul Lazăr Borden pentru realizarea unei sarje pe fiecare schimb, durata de elaborare a unei sarje a fost redusă în medie sub 8 ore.

Siderurgistii hunedoreni

HUNEDOARA (de la corespondența noastră). — Pînă la 26 martie, la marelă combinat siderurgic din Hunedoara au început să lucreze în contul trimestrului II colectivele de muncă de la oțelăria Martin nr. 2, laminorul Blumling, oțelăria Martin nr. 1 și din cele 3 sectoare de turnătorie. Anul acesta la cele două oțelării Martin, la Blumling și în alte secții s-au obținut indici de folosire a agregatelor cu mult mai mari decît în aceeași perioadă a anului trecut. Numai la oțelăria nouă s-au produs cu 700—900 kg. oțel pe metru pătrat vatră-cuptor și zi calendaristică mai mult decît era planificat.

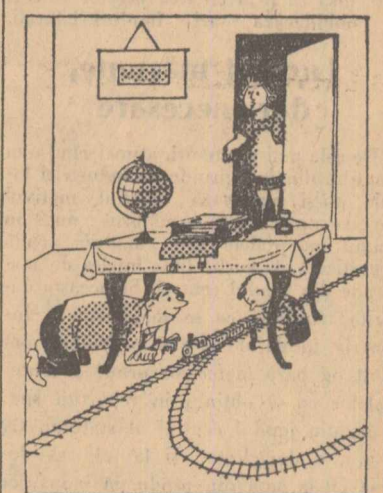
Sondorii de la Țicleni

TG. CARBUNESTI (de la corespondența noastră). — Colectivul întreprinderii de foraj Țicleni a realizat planul de foraj în actualul trimestru cu 8 zile înainte de termen. Pînă la sfîrșitul acestei luni ei vor săpa peste plan aproape 3000 m. În decursul lunilor februarie și martie, colectivul acestei întreprinderi a recuperat rămînerea în urmă din prima lună a anului reușind să realizeze mai devreme întregul metraj prevăzut în planul trimestrial.

Constructorii barajului Hidrocentralei de la Bicaz

Constructorii barajului Hidrocentralei „V. I. Lenin”, care au îndeplinit zilele acestea planul trimestrial, au turnat în corpul marelui stăvilor, de la începutul anului și pînă la 26 martie, o cantitate de 22.000 mc. beton peste sarcinile planificate pentru pri-

Punctul pe i

— Ce faceți?
— Sintem în vacanță!...

Desen de GH. CHIRIAC

La începutul celor 3000 kilometri...

Corespondență telefonică din Bordeaux

Calătoria prin Franța a oaspeților sovietici, călătoria comportînd cinci zile și jumătate de vizite pe un parcurs de circa 3000 km., a început astăzi. În timp ce pe aeroportul Orly grupul de avioane de tip „Caravelle” care transporta pe Nikita Hrușciov, pe însoțitorii săi și un mare număr de ziaristi își lua zborul, la Paris se făcea deja bilanțul primelor trei zile de vizite și discuții desfășurate în capitala Franței. Esențialul îl rezuma azi după-amiază colidialul „Le Monde” care scria: „ambele părți care desăvîrșă tratativele par satisfăcute”.

La orele 10 dimineața o „Caravelle” și-a clatinat elegant aripile în salutul tradițional al aviatorilor, adresat de data aceasta orașului Bordeaux, prima etapă a călătoriei din Franța a oaspeților sovietici. În așteptare, orașul lui Montesquieu, mîndru de tradițiile sale de luptă împotriva obscurantismului și pentru progres omeneșc, și-a decorat edificiile publice în timp ce în port vasele arboraseră „marele pavoz”.

Salutați călduros de oficialități și de numeroși locuitori veniți în întâmpinare, oaspeții sovietici au pornit de îndată să viziteze ansamblul de locuințe de la „La Benauge”, unde în ultimii ani au fost construite noi cvartale de locuințe. Intr-o atmosferă extrem de însuflețită, primii de strigăte „Trăiască pacea”, „Bravo Nikita” — lansate de localnici la care se adăugaseră numeroși entuziaști veniți din alte părți ale regiunii — oaspeții au vizitat ansamblul de locuințe. Doamna Susanne Fabreque, soția unui muncitor tipograf, a deschis larg ușa apartamentului stăpînindu-și cu greu emoția atunci cînd s-a adresat vizitatorilor: „Poziția la mine”. Mamă a patru copii, doamna Fabreque s-a întreținut cu oaspeții, lăcîndu-i să viziteze amănunțit micul apartament, de la bucatărie pînă la micul salon, și repentin continuu pentru a-și exprima bucuria „Sint încîntată”.

Din balconul apartamentului oaspeții au salutat pe cei adunați afară, ale căror ovaiji i-au însoțit continuu mai apoi pe tot parcursul.

O creșă și un cămin de copii au permis după aceea cunoașterea cîtorva dintre micuții găzduiți aici și care, intimidăți la început, au devenit extrem de apropiați atunci cînd Nikita Hrușciov le-a spus în franceză „Bon jour la jeune France” și le-a dăruit insigne ale Aeroportului.

În Piața Teatrului din Bordeaux mul de cetățeni au scandat numele premierului sovietic. Din nou au răsunat chemările „Pace și prietenie”, „Bravo”, „Trăiască prietenia franco-sovietică”.

La primul etaj al Teatrului Mare, 500 de persoane așteptau sosirea oaspeților. Aici i-au fost prezentați lui N. S. Hrușciov numeroși deputați, consilieri municipali, generali, magistrați, decani de facultăți. Mai apoi, la Primărie, pe al cărui fronton fluturau drapеле sovietice, în fața căreia o mulțime extrem de numeroasă a făcut o nouă și călduroasă manifestare de prietenie oaspeților, a avut loc dejunul oficial oferit de I. Chaban-Delmas, primarul orașului, președinte al Adunării Naționale Franceze, care a vizitat U.R.S.S. ca șef al delegației parlamentare. La dejun s-au roșit toas-turi.

După călduroasa primire de la Bordeaux, oaspeții s-au îndreptat spre aeroport de unde au decolat spre Tarbes. După un zbor de 45 minute, avionul a aterizat pe aeroportul Ossun, în apropiere de Tarbes. Mîile de oameni veniți să-l salute pe N. S. Hrușciov au rupt cordonalele poliției și au invadat pista în momentul aterizării avionului.

Oaspeții au plecat cu mașina la Lacq, importantă așezare industrială, unde au vizitat sondele, stațiunile de gaz, marea uzină de saji. Numeroși muncitori au făcut o entuziasmată primire oaspeților care, după vizitarea instituțiilor industriale din orașul Lacq, au plecat mai departe la Pau, unde vor petrece noaptea și unde aștepta atenții deosebite, între care un spectacol de dansuri folclorice, un dar tradițional (un miel) au fost pregătite de oficialități, alături de preparativele pline de interes, de afecțiune, făcute de populație.

L. SARATEANU

26 martie 1960.

Dragoste...

Și dacă totuși primăvara a început să ne dea primele autografe scrise cu litere de muguri și flori, în definitiv de ce să nu vorbim în instantaneul nostru de astăzi despre dragoste? Am pospuit ieri pe o bancă în parcul Stalin împreună cu colegul meu, fotoreporterul Mihai Popescu, iar atunci cînd acesta, a declanșat aparatul fotografic (priviti fotografia de mai sus) n-a mai fost

nevoie de clasicul și permutatul „Zîmbiți vă rog!” De ce anume? Foarte simplu. Proaspetele noastre cunoștințe, studenții Elena Velcoș și Nicolae Vilceleanu de la Facultatea de Horticultură a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu”, erau numai zîmbet.

Elena Velcoș e de loc din Vi-din, din R.P. Bulgaria, și urmează facultatea la noi în țară iar Nicolae Vilceleanu îi este coleg de an. După orele de curs, au pornit-o pe altele parcului respirînd cu nesăț aerul proaspăt al primăverii. S-au așezat pe o bancă și privesc fotografiile care imortalizează un moment drag: ziua cînd s-au cunoscut.

— Iți amintești Elena?

— Da, desigur...

Oare cum vor arăta fotografiile de

la și de după căsătoria pe care o plănuiesc?

Îi privesc pe Elena și pe Nicolae și mă bucur că se simt fericiți. Au și toate motivele. Sint tineri și viața aceasta nouă în care oțesc împreună le stă înainte cu porțile deschise. Și gîndindu-ne la ei să ne gîndim la îndrăgostiții acestor zile platinice de soartele veșnice tînăr și să ne gîndim și la nevoile de clasici și permutatul „Zîmbiți vă rog!”

atîtea idile. Și dacă este vorba de dragoste să avem dragoste și față de aceste podoabe ale orașelor noastre. Oare toate parcurile sint la fel de frumoase ca cel de pe malul lacului Herăstrău sau ca cel din Cismigiu? Am văzut de pildă teri parcurile de la Bufet, din grădina Filimon Sirbu sau cel de la statia D-mitrov. Băncile n-au fost vopsite la vreme (unele au spețeze lipsă) strălucire cu flori n-au fost ornate creîndu-se un aspect inestetic.

Tovarășe Gavrila Birtas (șeful secției gospodăriei comunale a sfatului popular al Capitalei) și tovarășe ing. Gh. Lepădatu (șeful secției spații verzi), dați curs acestei invitații lirice și aveți mai multă grijă de parcurile orașului.

D. TOMESCU

Buna gospodărire să-și spună cuvântul

Între cerințe și producție

La începutul acestui an comitetul executiv al statului popular regional Bacău a luat o serie de măsuri menite să ducă la remedierea deficiențelor semnalate anul trecut în industria locală. Este vorba printre altele de reorganizarea și specializarea unităților de industrie locală, de extinderea micii mecenizării, de scoaterea din plan a unor produse necesare, sau care nu și-au asigurat desfacerea, de producerea de noi sortimente, cerute de consumatori și a unor materii prime care pot fi asigurate pe plan local etc.

Numai ca să fie

Într-o consfătuire organizată recent de comitetul executiv al statului popular regional, directorul întreprinderii locale I. C. Frimu din Roman, Marin Iacob, se plângea că unitatea sa întâmpină greutăți în realizarea planului de producție datorită faptului că nu are asigurată desfacerea preparatelor de carne. De aceeași lucră s-au plâns de altfel și tovarășii de la Tg. Neamț și Adjud. La Zeletin, situația e și mai grea. Întreprinderea locală rațională de aici are în stoc, mai mult de 1.000 kg. de slană crudă și alte preparate de carne, pe care nu le poate desface.

Cu toate acestea, întreprinderile din industria locală continuă să producă așezarea preparată, chiar dacă ele stau în stocuri sau se degradează. O situație asemănătoare se întâmplă și cu butoaiile de făină. La sfârșitul anului trecut unitățile industriale locale din regiunea Bacău au rămas în stoc cu peste 8000 de butoai. Numai întreprinderea locală rațională Adjud are în stoc de anul trecut butoai cu o capacitate totală de peste 25 vagoane. Cu toate acestea întreprinderea a primit în plan să producă în 1960 în acest an 1000 de butoai de 4000 l. fiecare. Asemenea lucruri se petrec și la întreprinderile locale din raioanele Zeletin, Moinești și orașul Bacău. Se pune întrebarea: ce rost are să se mai continue producția unor asemenea produse, atât vreme cât nimeni nu are nevoie de ele? Numai pentru a se acoperi un anumit volum de producție? În timp ce acestea produc butoai de care nu are nevoie nimeni, cetățeanul nu are de unde să cumpere un ciubăr, o putină, o oală pentru sapă sau pentru topor, produse cerute dar, care nu se produc, deși materie primă există în abundență.

Cei în sarcina cărora se află conducerea industriei locale, nu trebuie să uite însă că prin crearea acestor stocuri se imobilizează mari fonduri bănești. De cele mai multe ori, atunci când una sau alta din întreprinderile industriei locale nu și realizează planul, motivul care se invocă este următorul: nu s-au primit materialele sau materia primă repartizată. E vorba bine înțeleasă de materiale din fondul central. Și aceasta datorită tendinței ce se manifestă în industria locală de a axa producția mai mult pe baza materiilor prime și materialelor ce se obțin prin repartizi speciale, din fondul central al statului. Că e așa, o dovedește și faptul că de abia 30 la sută din producția industriei locale a regiunii are la bază valorificarea resurselor locale. Mulți tovarăși din conducerea industriei locale uită că menirea acesteia este de a completa gama de produse puse la dispoziție de industria republicană și aceasta, în primul rând, prin valorificarea resurselor locale. Așa se și explică dezințerea manifestată de unii conducători din industria locală pentru producerea unor bunuri de larg consum, e adevărat mărunt dar de strictă necesitate. Conducerea întreprinderii orașenești „23 August” din Piatra Neamț, de pildă, a așteptat săptămîni la rînd din fondul central tablă cositorită, oțeluri speciale și alte materiale, dar nu s-a îndreptat să execute o serie întreagă de sortimente ca înlocuitorii, funduri de lemn, ciocane pentru bătut șnițele, suitoare, pușile de usturoi, produse contractate de altfel cu I.C.R.M. Bacău și pentru producerea cărora aveau suficientă materie primă la dispoziție din resurse locale.

Aceiași dezinteres pentru producerea așa ziselor lucruri mărunte îl manifestă și conducerea întreprinderii orașenești „Mecanochimica” din Bacău. Deși întreprinderea a contractat cu I.C.R.M. Bacău, pentru primul semestru al anului,

Numeroși studenți din țările afro-asiatice studiază în țara noastră

În institutele de învățămînt superior din țara noastră se pregătesc peste 300 de tineri din țările Asiei și Africii, care își fac studiile superioare, aspirantura sau se specializează în diferite ramuri ale științei și tehnicii.

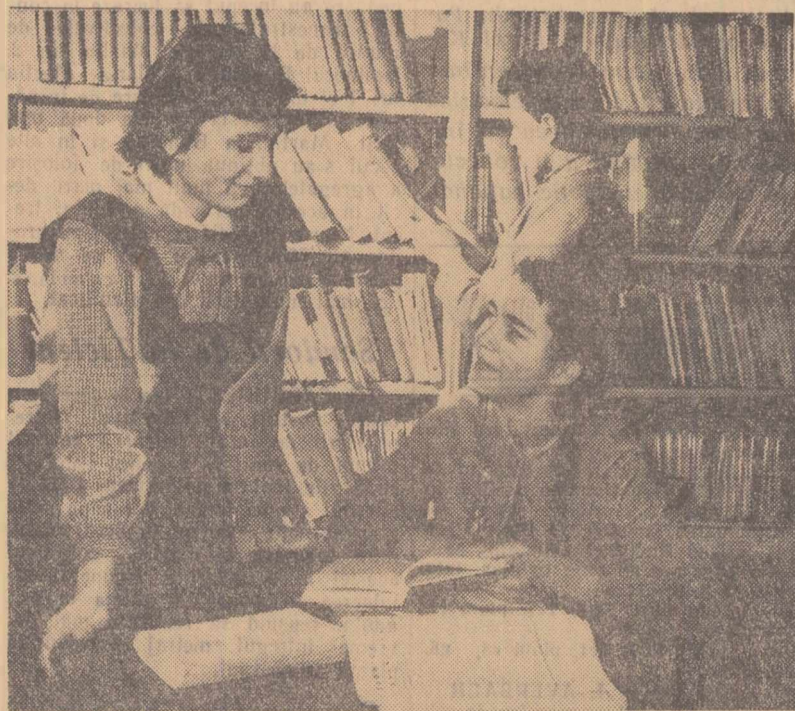
În afara studenților din țările socialiste din Asia, R.P. Chineza, R.P.D. Coreeană, R.P. Mongolia și R.D. Vietnam — se mai găsesc studenți din Republica Arabă Unită, Sudan, Irak, Indonezia, Birmania și din alte țări afro-asiatice. Ei învață la institu-

tele de petrol, gaze și geologie, politehnică, medicină și farmacie, precum și la Universitatea „C. I. Parhon” din București.

Marea lor majoritate sînt bursieri ai statului nostru. Studenții din țările afro-asiatice, ca și ceilalți studenți străini care învață în R.P. Romîna, au la dispoziție cămine și cantine, cursuri și manuale, materiale didactice, laboratoare etc. De asemenea pentru ei s-au organizat cursuri speciale de însușire a limbii romîne.

(Agerpres)

LA BIBLIOTECA

Elevii sînt deseori oaspeți ai bibliotecii populare „Elena Sirbu” din raionul 23 August, care dispune de un fond de 7000 de volume. În clădire: elevetele Gheorghia Neacșu și Mariana Mihal, au găsit după cum se vede, o carte interesantă. Foto: AGERPRES

Cinema

Lumina în Intu-
neric; Patria; Te-
legame; București,
Al. Sahia, Miorița;
Jucătorul; Republi-
ca, Elena Pavel V.
Roșia, Mat; Oameni sau mairi de
teracotă, țări, etc., pînă la jumătatea
lunii martie nu a livrat nimic. Din a-
cestă cauză în magazinele din cuprîndul
regiunii aceste produse cerute de popula-
ție, lipsesc, iar în unele cazuri I.C.R.M. a
fost pusă în situația de a le aduce din
alte regiuni (Galai, Ploiești). În același
timp alte produse cum ar fi diferite
sorturi de zăvoare, țigări cu coadă,
razătoare pentru legume, etc. solicitate de
comerț, industria locală din regiune a
refuzat pur și simplu să le producă din
care cauză ele au fost contractate cu
întreprinderi din diferite culturi ale
țării (București, Oradea, Arad) scumpin-
duse în felul acesta cheltuieli de cir-
culație.

C. AZOIȚII
correspondentul „Romîniei Libere”
în regiunea Bacău

Televiziune

9.00 Emisiune pen-
tru cei mici: filmul
de desene animate
„Splice aurii”; 9.20
Emisiune pentru
pionieri și școlari
„Cravata roșie”; Televizorul pui-
erilor; O unitate de pionieri frun-
zășă; 9.50 Posta copiilor; 10.30 E-
misiunea pentru sate: Sărclii ac-
tuali, nîi lucrările agricole de
primăvară de Aurel Ungureș, se-
cretar general al Ministerului Agri-
culturii. Televizorul agricol. Masa
rotundă: în legătură cu dezvoltă-
rea sectorului zootehnic al gospo-
dăriei colective. Cîntece și jocuri po-
ulare românești în cîntecul tractoris-
tilor frunziși. Interpretarea o for-
matie din orchestra de muzică po-
pulară a Radioteleviziunii con-
ducătoare Nicolae Băluță. Solisti: Ilea-
na Constantin, Vlad Donsile,
Mareș Budală, Moșea Belmănuș.
Dicționar tehnic. Săptămîna
telemănească în interpretarea
formației de artiști amatori a căm-
pului cultural al comunei Storbă-
neasa, raionul Alexandria. În ju-
lul orei 16, transmisia meciului de
fotbal de pe stadionul Republicii
între echipele Rapid—Minerul; 18.30
Informații după amiezii; 18.35
Filmul artistic „Mal tare ca moar-
tea”; 20.08 Jurnalul televiziunii;
20.28 Expoziție de artă plastică viet-
nameză; 20.45 Album de melodii
din opere. Interpretă: Virgi-
nă Romanovski, artistă emerită,
Din Panaitescu, Constanța Ciem-
pu, Lucia Roic, Nae Roman, Nico-
lae Tăranu, Anton Negoișescu și
George Hazzan. Conducerea muzi-
cală: Gheorghe Boldanu. La pian:
Teodor Sibișcanu. În încheiere: Ul-
timele știri și rezultate sportive.

Turneul Filarmonicii din Sofia

În cadrul acordului cultural dintre
R.P. Romîna și R.P. Bulgaria, la 1
aprilie va sosi în țara noastră Filar-
monica de Stat din Sofia, formație mu-
zicală preluată alți în Bulgaria, cît și
în alte țări, unde a întreprins turnee:
Cehoslovacia, Italia, Iugoslavia, Polo-
nia, Ungaria.

În cadrul apropiatului turneu în țara
noastră, Filarmonica de Stat din So-
fia, alcătuită din 114 persoane, va
concerta la București, Orașul Stalin,

Sibiu și în alte orașe ale țării noastre.
La pupitrul Filarmonicii va apare di-
righorul Constantin Iliev, de două ori lau-
reat al Premiului Dimitrov, care pe
îngăzduit activitatea sa dirijorală s-a re-
marcat și prin aceea de compozitor.
Din repertoriul său permanent, Filar-
monica de Stat din Sofia va interpreta
în acest turneu lucrări de De Falla,
Berlioz, Prokofiev, Șostakovici, Vladi-
gherov și Petko Stoianov.

(Agerpres)

V. I. Lenin despre România

În cele ce urmează, prezentăm cititorilor însemnările, referirile și
aprecierile marcului Lenin despre țara noastră. Datorită grijii permanente
a Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central, mase largi
au astăzi la îndemîna și studiază cu pasune uriasă moștenirea leninistă.
În numeroase din lucrările sale, V. I. Lenin vorbește în mod nemijlocit
despre diferite momente, aspecte și evenimente din istoria țării noastre.
Mai toate aceste referiri se găsesc în cunoscuta ediție a patru a Operei
tradusă și tipărită în întregime și în limba romînă.

Textele lui V. I. Lenin despre România au o însemnătate științifică
și metodologică specială pentru noi. Istoriografia noastră nouă găsește
în aprecierile lui Lenin o călăuză luminoasă pentru înțelegerea unor
momente și evenimente complexe din istoria țării noastre și totodată o armă
puternică în lupta împotriva ideologiei burgheze. În aceste lucrări, la fel
ca și în întreaga operă leninistă, se exprimă în aceeași măsură rigurozitatea
științifică și justetea concepției materialismului dialectic, imbinarea în
chin genial a teoriei cu practica social-istorică, a analizei și sintezei pro-
funde cu generalizarea cutezătoare.

Despre primii pași

Întîia scriere a lui V. I. Lenin în care
găsim o referire la țara noastră
este binecunoscutul articol despus Fr.
Engels, scris în toamna anului 1895
și publicat în luna iulie în culegerea
„Rabotnik” din 1895. Vorbind despre
activitatea lui Engels după moartea
lui Karl Marx, V. I. Lenin scria:
„Lui (lui Fr. Engels, — P. L.) i se
adresau pentru sfaturi și directive”
printre alții și romînii „care trebuiau
să-și chibzuiească și să-și măsoare pri-
mii lor pași” (Opere, vol. 2, Ed.
P.M.R. pag. 12). Avere aci doar cîte-
va cuvinte, dar pe cît sînt de puține,
pe aît sînt de bogate în conținut. A-
cum, cînd istoriografia noastră a stu-
diat mai profund istoria mișcării mun-
ciorești, se știe că perioada 1883—
1895, adică toată aceea despre care
vorbește Lenin, este perioada în care
se răspîndește la noi învățătura lui
Marx și Engels, cînd cercurile socia-
liste se unesc, treptat, cu mișcarea
muncitorească, cînd se dă lupta pen-
tru crearea Partidului Social-Demo-
craț al Muncitorilor din România: cu
un cuvînt, este perioada cînd mișca-
rea își chibzuie și își măsoară primi-
ii pași. Socialiștii din România se
adresau într-adevăr lui Fr. Engels
pentru sfaturi și directive. După cum
se știe, legăturile se țineau aîl prin
correspondență cît și prin consiliu-

Însemnări despre un episod
din revoluția rusă din 1905

Pe teritoriul Romîniei, s-a desfășu-
rat unul din episoadele primei revo-
lutații ruse. Marinarii de pe crucișă-
torul revoluționar „Potemkin” au în-
dreptat vasul spre tărîmul românesc
pentru a se aproviziona cu apă, căr-
buni și alimente. Autoritățile burge-
zo-moșterice au refuzat să aprovizio-
neze vasul, iar marinarii, ancorați în
portul Constanța, au fost siliți să se
predea autorităților. Guvernul țarist
s-a adresat guvernului din România și
din Turcia cu cererea de a lua măs-
uri polițienești împotriva matroizilor
revoluționari. Oprindu-se asupra a-
cestui episod, în articolul „Tarul Ru-
siei caută ocrotire împotriva propriu-
lui său popor la sultanul turc” (ziarul

„Proletarii”, nr. 7 din 10 iulie (27) iu-
nie 1905), Lenin subliniază că guvernul
țarist vînzîndu-se incapabil să înfrî-
gă mișcarea revoluționară din propria
sa armată, cere ajutor regelui Romî-
niei și sultanului Turciei. Tarul pre-
tindea acestora din urmă să conside-
re pe matrozii revoluționari ca de-
licvenți de drept comun. Guvernul
Romîniei a răspuns că el nu-i poate
socoti ca delicvenți de drept comun,
ci „doar ca delicvenți străini”. Apoi
adresat guvernului Romîniei și Tur-
ciei a fost calificat de V. I. Lenin ca
o dovadă a incapacității guvernului
țarist de a opri avîntul revoluționar
al maseilor populare din Rusia. Tarul
spune Lenin, se teme mult mai
mult de „turcii dinăuntru”, adică de
masele revoluționare, decît de „turcii
din afară”, adică de guvernăntii Tur-
ciei cu care se afla în conflict a-
proape continuu. În ceea ce privește
atitudinea guvernului Romîniei, a-
ceasta nu era determinată cîtusi de
puțin de simpatie pentru revoluția
rusă, ci de teama de masele muncito-
rești din țară și de presiunea cereu-
rilor imperialiste occidentale intere-
sate în slăbirea puterii Rusiei, pre-
cum și de însăși poziția fermă a ma-
trozilor revoluționari. După cum se
știe, aceștia au hotărît să se predea
autorităților ruse numai după ce în
prealabil au dus tratative de la egal
la egal. Mai mult chiar, sosind în
apele Romîniei, crucișătorul „Pote-
mkin” a remis consilierilor străini o
proclamație în care declara război flo-
tei țarului, arătînd totodată că față
de vasele neutre el nu și-a recurge la
nici un fel de acțiuni ostile. Referin-
da la poziția potemkinștilor, V. I.
Lenin subliniază că „trecerea lui „Po-
temkin” de partea insurecției constitu-
ie primul pas spre transformarea re-
voluției ruse într-o forță internațio-
nală, în punerea ei față în față cu sta-
tele europene”.

Despre răscoala țăranilor
din 1907

Răscoala țăranilor din 1907 a re-
ținut atenția opiniei publice din în-
treaga lume. Oamenii progresiști s-au

situat de partea țăranilor romîni.
Presă progresistă a publicat nume-
roase articole și materiale despre
desfășurarea răscoalei, despre cauzele
și urmările ei în viața țării.

În schimb ideologii reacționari,
aîți cei din Romînia cît și cei din
alte țări ale Europei, treceau sub tă-
cere răscoala țăranilor romîni. În-
tîndu-se cu un asemenea caz, V. I.
Lenin a ridiculizat cu causticitatea i-
caristică pe acești pseudo-savați.

În conspectul asupra scrierii „Isto-
ria cea mai modernă a timpului” a
istoricului reacționar Engelhart, Lenin
notează: „Este foarte caracteristic
faptul că idiotul de autor, cu un pe-
danism penibil, dă date și informa-
ții despre orice regiune, despre ne-
amurile regiilor, despre zăvoarele
reginei Olandei (sic!), pag. 440)
etc. dar nu amintesc deloc despre
răscoalele țăranilor din Romînia din
1907”.

Într-o notă, Lenin sublinia de a-
semenea: „Printre altele, în „Calen-
darul istoric european” pe anul 1907,
despre această răscoală se află nu
mai comunicate guvernamentale (vezi
pag. 340), în care se afirmă că ma-
rinarii ruși de pe crucișătorul „Pote-
mkin” au fost un element periculos de
ajutare (sic!). Guvernul burghezo-
moșteric a încercat într-adevăr să-i
acuze pe eroicii matrozii de pe „Po-
temkin” de „insiguranță la răscoală”,
cu scopul diversionist de a arunca
asupra acestora răspunderea. Poliția
și siguranța s-au dezlănțuit împo-
triva matrozilor revoluționari ruși,
care au fost arestați, aruncați în
închisori, deportați. Toți potemkinștii
care se aflau în județul Prahova și
lucraser la exploatarea petroliferelor,
în întreprinderile ca angajați ai moșier-
lor, arendașilor și chibăurilor, au fost
arestați și închiși. În cazările ora-
șului Ploiești, fără îndăleală, marina-
rii revoluționari au exercitat o oare-
care influență revoluționară asupra
țăranimii. Dar este absurd să se
spună că o mină de matrozii ruși pu-
teau provoca o mișcare generală aîl
de puternică a țăranimii cum a fost
răscoala din 1907.

Răscoala nu a fost și nu a putut fi
provocată de vreo forță din afară.
Putericele rămășițe ale economiei
bazate pe clacă și pe cele mai
diferite forme de supraviețuire a
iobăgiei, care se imbinau cu re-
zultatele capitaliste cele mai dezvoltate
și care au avut ca urmare o

nemaipomenită pauperizare și cîrmare
a țăranimii sărace, a maseilor muncito-
rești în general — tăia izvoarele
adînci ale mișcării revoluționare ță-
rănești, rădăcinile adînci ale spiritul-
ui revoluționar al milioanelor de țā-
rani.

La răscoala din 1907 se mai referă
V. I. Lenin și în articolul pe care îl
scrie la începutul anului 1910 despre
a XI-a sesiune a Biroului Social-Demo-
craț internațional, relatănd că s-a adoptat
o rezoluție de protest împotriva ma-
sacrelor țăranimii romine de către gu-
vernăntii burghezo-moșterii.

Fenomene imperialiste
în inapoiata Romînie

Astăzi știm pe baza unei bogate
documentații, că deși Romînia bur-
ghezo-moșterică rămăsese o țară cu
puternice rămășițe feudale, își făcuse
aparitia și se dezvoltă relații ale
capitalismului monopolist. Înainte
de perioada primului război mondial,
numai V. I. Lenin, numai leninistii
vedeau limpede caracterul contradic-
tor al situației social-economice din
Romînia.

Romînia nu era totuși decît o țară
semi-colonială, un hinterland agrar
al imperialismului. În „Imperialismul,
stadiul cel mai înalt al capitalismu-
lui”, V. I. Lenin demonstrează că, pe
la 1910, imperialismul din Anglia,
S.U.A., Franța și Germania își sub-
ordonaseră din punct de vedere finan-
ciar aproape întreaga lume. „Apro-
ape tot restul lumii” — conchide V. I.
Lenin asupra datelor unui tabel sta-
tistic privitor la suma hîrtilor de
valoare deținute de monopolisții in-
ternaționali în țările subjugate de
ei, între care și Romînia — joacă în-
tr-un fel sau altul rolul de debitor și
de tribut ar acestor țări — băncii
internaționali, al celor patru „șlîpi” ai
capitalismului financiar mondial”. As-
tăzi este bine cunoscut tuturor că
între 1884—1914, clasele exploata-
toare din Romînia au contractat prin in-
termedul statului romîn 44 împrumuturi
în străinătate în valoare de 3.600
milioane lei, dintre care numai 26 au
putut fi amortizate, iar celelalte se
reporțau de la un an la altul, astfel
încît în 1914 datoria externă a Romî-
niei era echivalentă cu suma a trei
bucule de stat anuale.

În primul deceniu al secolului nou-
zeu, petrolul din Romînia a fost obie-
ctu unei lupte înverșunată între „Banca

germană” și trustul american Rocke-
feller. Imperialiștii germani acapara-
seră mai înainte aproape întreaga
industrie petroliferă din Romînia. Ei
încercaseră să-și facă din aceasta și
din industria de petrol din Baku un
punct de sprijin în lupta împotriva
imperialiștilor americani. Aceștia din
amari dispuneau de un capital incom-
parabil mai mare și de o mai bună
organizare a transportului și livrării
petrolului — precizează V. I. Lenin.

„Lupta trebuia să se termine și s-a
terminat cu înfrîngerea totală în 1907
a „Băncii germane”. (Opere, vol. 22,
pag. 245). Regii americani ai petro-
liului au trecut la acaparea bogă-
ției petrolifere a țării noastre și la
o cruntă exploatare a poporului
romîn, nu fără concursul slugarnic
al burgheziei și moșierimii romine.

Intr-alt loc, V. I. Lenin vorbind
despre exportul Germaniei, arată că,
între anii 1889—1908, exportul către
Romînia a crescut de la 48,2 milioane
mărci la 70,8 milioane mărci; deci o
creștere de 47 la sută. (Opere, vol. 22,
pag. 286). Ce a însemnat acest
spor de export al capitalului mono-
polist pentru poporul romîn?
„Sporește exportului este legată to-
tal de monopolele sarlatane ale ca-
pitalului financiar care nu se sin-
chisește de morala burgheză și ju-
poează două piei de pe o singură oaie;
întîl, profitul din împrumut (și am
văzut mai sus cum slăbeau lucrurile
cu împrumuturile contractate de sta-
tutul burghezo-moșteresc romîn (P.L.).
și al doilea, profitul din același îm-
prumut, cînd acesta este înverșunat
pentru cumpărarea fabricatorului
Krupp sau a materialelor de cale fe-
rată de la sindicatul oțelului etc.”
(idem, pag. 287). Evident, burghezia
romînească, legată aîl de strîns de
burghezia imperialistă occidentală,
nu putea să nu manifeste aceeași
trăsături și tendințe imperialiste, dar,
bineînțele, la o altă scară.

La mijlocul anului 1915, cînd încă
nu fuseseră publicate tratatele secrete
ale țarismului, marele conducător al
proletariatului arăta: „...cu Bulgaria
și Romînia se duc negocierii tot în
vederea împărțirii prăzii” (Opere vol. 21,
1955, pag. 299), ceea ce însemna
că burghezia romînească era minată
de aceeași poiză de jaf și cîtopre-
că și puterica burghezie imperialistă
europeană. În altă parte, Lenin re-
vine asupra tendințelor imperialiste
ale burgheziei și moșierimii romine,
subliniind în mod special pasuna de

acestora „pentru cuceriri și anexuni”
(Opere, vol. 23, pag. 257—258).
În ianuarie 1916, în momentul în
care treceau la redactarea lucrării
„Imperialismul — stadiul cel mai
înalț al capitalismului” V. I. Lenin
a scris și tezele despre „Revoluția
socialistă și dreptul națiunilor la au-
todeterminare”. În această lucrare,
Lenin arăta printre altele că, bur-
ghezia națiunilor asuprite folosește
permanenta lozincă eliberării națio-
nale pentru înșelarea muncitorilor”,
că „cea căută să încheie tranzacții
cu una din puterile imperialiste rivale
în interesul realizării scopurilor sale
tilhărești (politica statelor mici din
Balcani etc.)” (Opere, vol. 22, pag.
143).

Aceasta caracteriza întru totul
și poziția burgheziei romine. Astăzi,
știm, pe baza unui mare număr de
documente, cum s-au desfășurat în-
găuile țilhărești dintre burghezia
din Romînia și puterile imperialiste
rivale: singurul scop urmărit aîl de
conservatori cît și de liberali sau de
burghezia romînă din Austria-Ungaria
era acela de a zmulge teritoriile străine
și de a acapara boghiile pe seama po-
porelor. Amintind despre politica
nefastă dusă în acest sens de clasele
stăpînitoare din Romînia, Lenin men-
ționa între altele tratatul secret în-
cheiat între Rusia și Romînia prin
care moșierii și capitaliștii romîni
urmau să acapareze un sir întreg
de teritorii străine cu prețuri împîn-
gele pentru poporul romîn în războiul mondial
tilhăresc, alături de coaliția anglo-
franco-rusă. (Opere vol. 24, pag.
399—401).

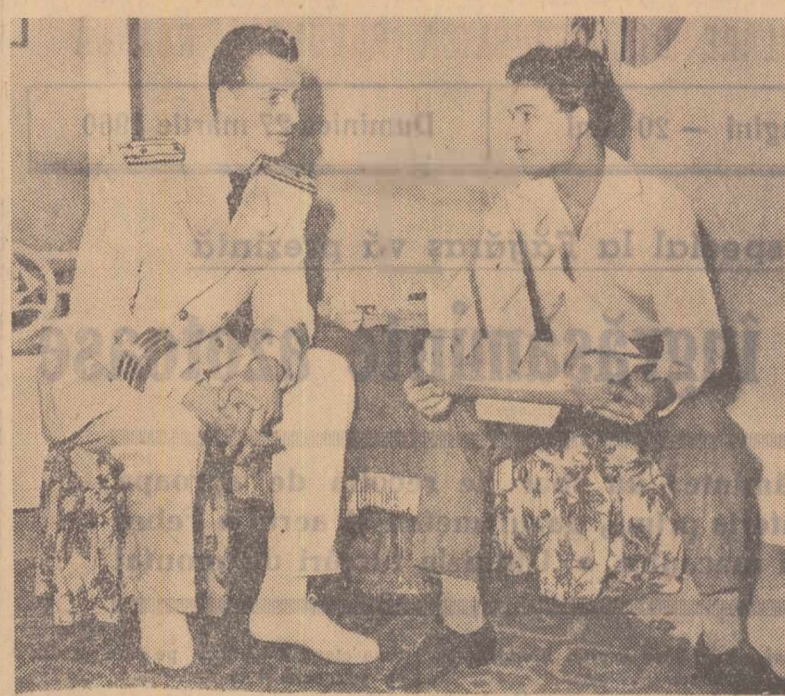
În importante lucrări citate mai
sus, Lenin ne învață, între altele, să
nu privim fenomenele istorice în mod
simplist și îngust, ci în complexitatea
și contradicțiile lor. În timp ce Ro-
mînia era o țară agrară, semi-feudală,
în economia ei se dezvoltă totodată
relații generate de capitalul mono-
polist; în timp ce clasele stăpînitoare
fluturau în mod demagogic lozincile
„eliberării” și „unității naționale”,
ele erau stăpînite de poize de acapă-
rare și jefuire a unor teritorii străine
și înfăudau țara capitaluui străin.

Așa cum vom vedea mai departe,
numai dacă se ține seama de aceste
trăsături fundamentale pot fi înțe-
lese în mod just evenimentele care au
urmat în anii 1911—1918 și după
aceea.

P. LUCACIU

Agenda culturală

Premieră la Botoșani

La Teatrul „Mihail Eminescu” din Botoșani, a avut loc de curînd în regia maestrului emerit al artei, Ion Sahighian, premiera piesei „În căutarea extraordinarului” de I. D. Serban. În cliseu: Actorii Andrei Prajovschi și Stelian Preda într-o scenă din spectacol.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Manifestări cu prilejul aniversării
nașterii lui V. I. Lenin

BACĂU (de la corespondentul no-
stru). — În împlinirea celei de a 90-a
aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, în
orașele și satele regiunii Bacău au loc
numeroase manifestări cultural-artisti-
ce. Încă de la începutul lunii marie pe
ecranele cinematografulor sâsești a în-
ceput să ruleze filmele „Familia Uli-
anov” și „V. I. Lenin”. Recent aceste
filme au fost repartizate și caravane-
lor cinematografice. De asemenea într-o
serie de localități ca Săvinești, Mo-
nești, Adjud, au fost prezentate filmele
documentare „În patria lui Lenin” și
„V. I. Lenin”. Întreprinderea regională
cinematografică va organiza de aseme-
nea în orașul Bacău proiectii cu fil-
mele „Povestiri despre Lenin”, „Car-
ticularul Vihor”, „Ce a dat Lenin”, „Co-
munistul”.

Tot în cursul acestui luni în centrele
muncitorești: Comănești, Dărmănești,
Moinești, Bicoz au fost deschise expo-
ziții de fotografie cu tema: „Viața și
activitatea lui Lenin”. Numai în cele
trei centre muncitorești din raionul
Moinești, expozițiile au fost vizitate
de circa 9000 de persoane. Expoziții cu
aceiași temă vor fi deschise și în loca-
litățile Tg. Ocna, Onești, Piatra Neamț,

Tirgu Neamț, Roman, Buhuși și al-
tele.

Pe baza planului întocmit de cabine-
tul regional de partid, în orașe și în
sate se vor ține conferințe despre viața
și activitatea lui V. I. Lenin, despre în-
făptuirea ideilor lui Lenin în țara noastră
sub conducerea partidului.

În cînslea aceluiași eveniment institu-
țiile de artă din oraș pregătesc pro-
grame artistice. Secția din Piatra
Neamț a Teatrului de Stat Bacău, va
prezenta cu acest prilej în premieră
piesa „Bătrînețe zbuciumată” de Ra-
hmaninov.

ȘTIRI SPORTIVE

● Posturile noastre de radio vor
transmite astăzi de la Constanța pe-
ripiza a doua a meciului de fotbal din-
tre echipele Farul Constanța și C.C.A.
Transilvania se va face pe programul 1,
începînd în jurul orei 17.

● Pe terenul sportiv Gloria din Ca-
pităla s-a disputat sîmbătă după amia-
ză întîlnirea dintre echipele C.C.A. și
Metalul, cîntînd pentru cea de-a treia
clapă a campionatului republican de
rugby. Victoria a revenit echipei C.C.A.
cu scorul de 3—0.

● În cadrul turneului preolimpic de
fotbal, sîmbătă s-a disputat în orașul
Graz întîlnirea dintre echipele Austriei
și R.P. Ungare. Fotbaliștii maghiari
au reușit victoria cu scorul de 4—0
(1—0), prin punctele marcate de Orosz,
Albert (2) și Satori.

● Au luat sîrșit întîlnirile prelimi-
nari din cadrul campionatului euro-
pean masculin feroviar de handbal în
7. Selecționata feroviară romînă a în-
vins în ultimul meci echipa Franței cu
scorul de 19—15, ocupînd locul întîi în

grupa sa cu 6 puncte. Înaintea Suediei
— 4 puncte, R. Cehoslovacia — 2 puncte,
și Franței — zero puncte. În finală
handbalistă romîni vor întîlni echipele
R. D. Germane care în ceaaltă grupă
ocupă primul loc în urma victoriei re-
putate cu 30—6 asupra R. P. Ungare.

De ce numai în Capitală?

Am participat deunăzi la o discuție despre problemele pe care le implică îndeosebi construcția de locuințe. Pe bună dreptate s-a criticat faptul că în țările dezvoltate proiectele sunt întinse și amănunțite, creându-se în felul acesta încrederea în proiectele de construcție. În România, în schimb, proiectele sunt foarte puține și sunt foarte puțin detaliate. Acest lucru este în mod evident o greșelă de concepție.

Ritmul rapid în care se construiesc locuințe în ultima vreme în țara noastră, obligă toate sectoarele de activitate antrenate în această direcție, să privească cu răspundere sporită îndeplinirea sarcinilor pe care le revin. Iar atunci când este vorba de munca proiectanților, să se acorde deosebită atenție cuvenită acestei activități deosebit de însemnată care se desfășoară, firesc, în munca plină de patos a constructorilor.

Este un fapt știut că o cauză care determină întârzierea întocmirii proiectelor, este și aceea că ele se execută mai mult în Capitală, deși construcțiile respective sunt efectuate la cîte vîrte de capăt de țară. De ce anume? Vom vedea îndată. Iată o statistică deosebit de semnificativă în acest sens: în timp ce în București (cu aproximație) lucrează 11.000 de proiectanți, în restul țării lucrează numai 2.000. Din această cauză instituțiile regionale de proiectare sînt uneori nevoite să apeleze la institute de specialitate din București. Firește pentru a se executa clădirile corespunzătoare este necesar să se țină seama de specificul locului respectiv pe care-l pot cunoaște cel mai bine aceia care vin să lucreze sau lucrează de mai multă vreme în acele orașe și regiuni.

Lucrul acesta nu se întâmplă întotdeauna deoarece din păcate unii tineri absolvenți îndată ce părăsesc băncile institutului, trec la realiza-

rea „primului proiect (este vorba de proiectul de a... rămîne în Capitală). Oare nu au unde să se ducă în țară? Nicidecum. Și asta deoarece în fiecare regiune există instituții de proiectare care au menirea să elaboreze lucrări de calitate pentru numeroase construcții ce se ridică pe întregul cuprins al patriei. Le-am amintit acestor tineri, înamorați după mirajul Capitalei, că în drumul nostru reportajelor pe meleagurile țării am întâlnit sute și mii de tineri plini de pasiune și entuziasm care înțeleg nobila lor menire de a munci în orașe și sate, îndepărtate poate de locurile lor natale, punîndu-și întreaga lor forță de muncă în slujba construcției socialiste.

Acumularea unei bogate experiențe pe teren nu se poate face în birouri cu gîndul staționării la ultima premieră cinematografică sau la bucla fologenică din ultimul jurnal de modă.

Viața însăși îți obligă pe cei vizați mai sus să-și obțină... viza de a o trăi așa cum se cuvine! Iar viza aceasta o pot obține pe șantierelor presărate de-a lungul și de-a latul țării.

Am cunoscut nu de mult un tânăr inginer proiectant într-o stație de tren din regiunea Bacău. Mi-a vorbit cu pasiune despre proiectele lui îndrăznețe și mi-a spus că de mult a învățat în mijlocul muncitorilor, completînd în felul acesta în mod eficient o proaspătă experiență profesională. Tare rău îmi pare că n-am putut avea asemenea convorbiri și cu unii proiectanți din... Capitală cărora le-am adresat aceste modeste îndrumări.

D. TABACU

Sesiunile sfaturilor populare regionale Suceava și Hunedoara

Simbătă au avut loc lucrările celei de-a 8-a sesiuni a sfaturilor populare la regiunile Suceava. Raportul și discuțiile au arătat că în cursul anului trecut gospodăriile colective din regiune, au obținut recolte ce întrec cu peste 400 kg. griu și porumb la hectar pe cele obținute de țărâni muncitori cu gospodării individuale iar producția de lapte pe cap de vacă lărașă este de 600 litri mai mare decît cea obținută în sectorul individual. Realizările obținute au convins pe tot mai mulți țărâni muncitori cu gospodării individuale să se înscrie în unitățile socialiste-cooperatiste. Raioanele Saveni, Trusești, Botosani și Fălticeni sînt complet cooperatizate. Sesiunea a adoptat noi hotărâri privitoare la întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor colective și întovăririlor.

Cea de-a 11-a sesiune a sfaturilor populare la regiunea Hunedoara a analizat măsurile luate pentru realizarea planului de proiectări și construcții prevăzute în acest an. Au fost stabilite amplasamentele viitoarelor case de locuințe ce urmează a se executa în orașele și centrele muncitorești din regiune și s-au executat pînă în prezent detaliile de sistematizare pentru orașele Deva, Brad, Simieria și Petroseni.

Pe baza planurilor stabilite constructorii de locuințe din regiunea Hunedoara urmează să dea anul acesta în folosință aproape 3.000 de apartamente. S-a stabilit de asemenea ca pînă la 1 Mai să se dea în folosință oamenilor muncii 453 de apartamente.

Buletinul muncilor agricole

În săptămîna aceasta lucrările agricole de primăvară s-au desfășurat mai intens în toate regiunile țării. Mijloacele mecanizate și atelele au fost mai bine folosite îndeosebi în regiunile: Constanța, București și Galați, iar în ultimele zile ale săptămîinii și în regiunile Iași și Timișoara, precum și în cele din Ardeal.

Potrivit informărilor primite de Ministerul Agriculturii lucrările de întreținere a arăturilor de toamnă au fost executate în proporție de 28 la sută, întreținerea semănăturilor de toamnă de 19 la sută, iar arăturile de 24 la sută. De asemenea s-a însemnat că la diferite culturi din epoca I a suprafața de aproape 500.000 de ha.

În regiunile în care condițiile climatice au permis, a început semănatul florilor-soarelui și al sîclei de zahăr.

Ministerul Agriculturii apreciază că lucrările agricole de primăvară sînt în general întințite, mai ales în regiunile Craiova, Pilești și Ploiești, unde zilele prielnice și capacitatea de lucru a tractoarelor și a atelelor nu au fost în întregime folosite.

Deoarece lucrările agricole de primăvară au început anul acesta mai tîrziu în majoritatea regiunilor, perioadele optime pentru fiecare lucrare în parte au fost scurte. Aceasta impune grabirea tuturor lucrărilor pentru efectuarea lor în condiții agricole tehnice cît mai bune. În săptămîna viitoare însemnările culturilor din epoca II-ia trebuie mult intensificate. În acest scop este necesar să se folosească din plin mijloacele de lucru la efectuarea acestor lucrări și totodată la pregătirea terenului în vederea însemnării porumbului. De asemenea să se continue concomitent celelalte lucrări agricole îndeosebi cele din vii, livezi și grădini de legume.

Directorul general al O.I.M. a sosit în Capitală

Simbătă seara a sosit în Capitală, dl. David A. Morse, director general al Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.).

La sosirea pe aeroportul Băneasa oaspetele a fost întâmpinat de N. Schwartz, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, Bazil Serban, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față reprezentanți ai Legației S.U.A. la București.

(Agerpres)

INFORMATII

Simbătă seara, în Capitală, a avut loc un simpozion organizat de Liga roșină de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, în împlinirea zilei de 28 martie — Ziua solidarității afro-asiatice. Au asistat și membri ai misiunilor diplomatice din unele țări afro-asiatice. Au luat cuvîntul prof. univ. Stanciu Stoian, secretar general al Ligii romine de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț a R.P. Romine și Al. Gheorghiu, ziarist.

Cu ajutorul deputaților și cetățenilor sfaturile populare din regiunea Craiova au strîns pînă în prezent peste 85 vagoane de fier vechi necesar oleării lor.

Serviciul Inspectiei Auto și Circulației din Direcția Miliției Capitalei, organizează luni 28 martie 1960, orele 8.00 dimineața în Sala Institutului Petro-Chimie din București, str. Traian Vuia nr. 6, colț cu Bd. Nicolae Bălcescu (înglăa Sala Dalles), o sesiune cu toți șefii de transporturi, garaj și autobaze auto din Capitală.

Inginerii și tehnicienii secției agricole a Statului Popular regional Stalin au întreprins un vast studiu, potrivit căruia au început importante lucrări de plantări de vii în podgoriile Tirnăvelor. În raioanele Tirnăveni și Mediaș, bunăoară, plantațiile viticole se fac pe versanții din dreapta rîului Tirnava.

Vineri și simbătă s-au desfășurat lucrările sesiunii științifice a filialei din Cluj a Academiei R. P. Romine. Acad. prof. Raluca Ripan, președinta filialei Cluj a Academiei R. P. Romine, a prezentat un amplu raport privind activitatea științifică a filialei Academiei în ultimii doi ani.

În cadrul sesiunii pe secții au fost prezentate peste 120 comunicări științifice din domeniul matematicii, chimiei,

biologiei, medicinei, istoriei și lingvisticii.

Vineri și simbătă au avut loc sesiunile de cercuiri științifice studențiale de la Institutele politehnice din Cluj și Galați și Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș.

În cadrul sesiunilor au fost prezentate numeroase lucrări științifice cu aplicații practice în producție.

La Timișoara a avut loc o consfătuire interregională în cadrul căreia s-au discutat probleme legate de producerea porumbului hibrid și cultura solii. Au participat ingineri și specialiști cu titlurile de ingineri și specialiști în cultura solii de hectar.

În numeroase unități agricole cooperatiste a început însemnarea mustarului, macului, coarsăndului și alor plante medicinale și aromatice. În câteva zile a fost terminată această lucrare pe sute de hectare.

Centrale telefonice automate de 50 linii și 100 linii

oferă spre contractare fără repartizare, UZINA „GRIGORE PROFOTEAȘA” din București, Calea Rahovei nr. 266. Serviciul Desfaceri — telefon 16.34.67.

Răspunsurile lui N. S. Hrușciiov la dejunul de la Asociația presei diplomatice

Intrebarea lui MAURICE DELARUE, corespondentul ziarului „FRANCE SOIR”: Ați discutat sau intenționați să discutați cu generalul de Gaulle despre Algeria? N-ați putea să ne amintiți poziția do. în problema algeriană?

RASPUNS: În problema Algeriei au existat din partea noastră destul de multe cuvîntări și declarații în care ne-am expus foarte cuprinzător punctul de vedere. Nu pot spune dacă vom avea cu domnul președinte vreun schimb de păreri în problema algeriană, pentru că invitația pe care mi-a făcut-o președintele de Gaulle de a veni în Franța și vizitarea țării dv. în urma acestei invitații, nădăd că mi-a venit ca scop ridicarea problemei algeriene. Dar dacă această problemă va fi abordată în convorbirile noastre, noi nu ne vom expune părerea, așa cum am mai expus-o în trecut.

Noi am salutat declarația președintelui de Gaulle din 16 septembrie în problema algeriană cu privire la autodeterminarea Algeriei și considerăm că ea este tot ce se putea spune mai rezonabil în această problemă. De aceea, noi am și aplauzat.

Politica noastră principală în problema colonialismului este de asemenea bine cunoscută. Noi am fost întotdeauna adversarii politici colonialiste, asuprii unor popoare de către altele. Așa sîntem noi și așa vom fi cîtă vreme în viața omenerii nu va fi lichidat fenomenul rușinos al colonialismului.

N-aș dori să mai spun nimic în legătură cu această problemă pentru a nu o complica nici pentru Franța, nici pentru Algeria. Noi am dori numai ca această problemă să fie rezolvată potrivit planului care a fost expus de președintele de Gaulle. Am în vedere declarația sa din 16 septembrie 1959. (Aplauze în sală. Aplauze).

Intrebarea pusă de ANDRE FONTAINE, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Care este cea mai puternică impresie a dv. în legătură cu generalul de Gaulle?

RASPUNS: Cea mai puternică impresie? (Animăție în sală). Probabil că vreți să-mi spun mai concret părerea. Cînd veneam încoace mă simțeam satisfăcut că generalul de Gaulle și cu mine avem vederi comune în multe probleme internaționale.

Cunosc intrusivă memorie la sale, îi cunosc activitatea. Ce îmi place la generalul de Gaulle? Îmi place voiața lui fermă de a sluji Franța, de a fi patriot al țării sale. Îmi place acest lucru deoarece și conținutul vietii mele, întreaga mea activitate constă în slujirea țării mele pentru că și eu vreau să fiu un patriot devotat al țării mele. Îmi pune pe calea de a-și manifesta cu fermitate voiața în promovarea politicii naționale franceze. De aceea noi îl cinștim și îl respectăm mult pe generalul de Gaulle. Și tocmai așa cum mi l-am închipuit pe președintele de Gaulle așa mi-a și apărut atunci după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

În primul rînd, trebuie recunoscut că în prezent, în lume există două sisteme — capitalist și socialist. Trebuie recunoscut că și unul și celălalt după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

Dacă nu se recunoaște acest lucru nu va exista coexistență pașnică. Tărilor capitaliste vor căuta posibilitatea de a termina cu țările socialiste. Dar dacă țările capitaliste vor duce această politică, țările socialiste vor fi nevoite să caute posibilitatea de a răspunde prin reprodusă la aceste sisteme.

De aceea, trebuie recunoscut și țările socialiste și țările capitaliste, trebuie să se accepte faptul existenței lor și, în măsura posibilității, să se manifeste reciproc îngăduință, să existe relații pașnice și prietenești între ele, să se dezvolte relațiile economice și culturale. Acest lucru este pe deplin posibil. Și nu numai posibil. Aceasta este singura cale justă spre o pace trairică, întrucît calea căde, căde, căde la război.

Președintele Asociației presei diplomatice: Am primit foarte multe întrebări în legătură cu Germania. Iată întrebarea corespondentului ziarului „FRANCE SOIR”, MICHEL GORDAY. Sînteti considerat adeptul coexistenței pașnice?

Intrebarea pusă de EDUARD SABLIER, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Livrind în cantități masive armament și utilaje unor țări din Orientul Apropiat, poate oare Uniunea Sovietică să nu fină seama că în acest fel ea sprijină cursa înarmării și încordarea internațională, ceea ce este puțin compatibil cu menținerea păcii, cu coexistența pașnică și cu existența liberă a țărilor mici din această regiune?

RASPUNS: Cred că reprezentantul ziarului care a pus această întrebare trebuia să cunoască politica noastră în acest domeniu. Noi nu am inventat acest sistem în care unele state vind arme altora. Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii li vrea de multă vreme armament unul număr foarte mare de țări și, îndeosebi, acelor țări ale căror guverne au altitudine — cea mai ostilă față de Uniunea Sovietică. De aceea nu ne rămîne altceva de făcut decît să acționăm în același mod. Vîndem

arme acelor țări care ne-o cer, care vor să întîrîină relații de prietenie cu noi. După cum se vede, ele achiziționează armament deoarece se tem de țările pe care le aprovizionează dv. cu armament. În acest fel noi nu facem decît ceea ce dv. faceți încă de mult.

Dacă puterile occidentale vor să ajungă la o înțelegere în această problemă noi sîntem gata să ne înțelegem. Am vorbit despre aceasta încă în 1955 la Londra și am făcut o declarație corespunzătoare. Uniunea Sovietică este gata să ajungă la o înțelegere în sensul că nici o țară nu vîndă nici unele altele țări armamentului său.

Intrebarea pusă de GENEVIEVE TABOULIS, comentatoarea postului de radio Luxemburg. Livind în considerare situația actuală ați putea să ne indicați unele condiții ale unei juste înțelegeri a problemei coexistenței pașnice și păcii autentice?

RASPUNS: Intrebarea este pusă pe un plan foarte larg. Socot că este posibil să răspund pe scurt la această întrebare întrucît anterior am vor-

Pentru a 9-a oară...

Iată cîteva relații ale agenției „France Presse” despre felul și conținutul dejunului oferit de Asociația presei diplomatice. „Ultima întrebare: „Ce l-ați întrebat pe dl. Hrușciiov dacă ați fi ziarist?” — Îi determină pe N. S. Hrușciiov să ridice cu poftă și să răspunde cu o vorbă care provoacă lătarile întregului auditoriu. Întrebările s-au terminat. Hrușciiov a trecut în mod strălucit obstacolul dejunului cu ziaristi. La leșire, participanții se îngheșuie în jurul lui pentru a-l face să semneze meniurile. Hrușciiov împarte autografe cu bucurii, tot așa cum pozează în fața fotografiilor.

Cu prilejul dejunului oferit de reprezentanții presei diplomatice, premierul Hrușciiov a luat cuvîntul în public pentru a noua oară de la seara sa. El a spus că a avut o discuție cu generalul de Gaulle și că a fost o discuție foarte interesantă. El a spus că a avut o discuție cu generalul de Gaulle și că a fost o discuție foarte interesantă. El a spus că a avut o discuție cu generalul de Gaulle și că a fost o discuție foarte interesantă.

În fața unui număr de aproape 300 de ziaristi, premierul sovietic a trecut în mod strălucit de un ton serios la tonul satiric, răspunzînd cu bunăvoință la întrebări unori însoțitoare, dar stîind totodată să provoace lătarile cu o vorbă de duh.

bit amănunțit despre problema coexistenței pașnice.

În primul rînd, trebuie recunoscut că în prezent, în lume există două sisteme — capitalist și socialist. Trebuie recunoscut că și unul și celălalt după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

Dacă nu se recunoaște acest lucru nu va exista coexistență pașnică. Tărilor capitaliste vor căuta posibilitatea de a termina cu țările socialiste. Dar dacă țările capitaliste vor duce această politică, țările socialiste vor fi nevoite să caute posibilitatea de a răspunde prin reprodusă la aceste sisteme.

De aceea, trebuie recunoscut și țările socialiste și țările capitaliste, trebuie să se accepte faptul existenței lor și, în măsura posibilității, să se manifeste reciproc îngăduință, să existe relații pașnice și prietenești între ele, să se dezvolte relațiile economice și culturale. Acest lucru este pe deplin posibil. Și nu numai posibil. Aceasta este singura cale justă spre o pace trairică, întrucît calea căde, căde, căde la război.

Președintele Asociației presei diplomatice: Am primit foarte multe întrebări în legătură cu Germania. Iată întrebarea corespondentului ziarului „FRANCE SOIR”, MICHEL GORDAY. Sînteti considerat adeptul coexistenței pașnice?

Intrebarea pusă de EDUARD SABLIER, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Livind în cantități masive armament și utilaje unor țări din Orientul Apropiat, poate oare Uniunea Sovietică să nu fină seama că în acest fel ea sprijină cursa înarmării și încordarea internațională, ceea ce este puțin compatibil cu menținerea păcii, cu coexistența pașnică și cu existența liberă a țărilor mici din această regiune?

RASPUNS: Cred că reprezentantul ziarului care a pus această întrebare trebuia să cunoască politica noastră în acest domeniu. Noi nu am inventat acest sistem în care unele state vind arme altora. Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii li vrea de multă vreme armament unul număr foarte mare de țări și, îndeosebi, acelor țări ale căror guverne au altitudine — cea mai ostilă față de Uniunea Sovietică. De aceea nu ne rămîne altceva de făcut decît să acționăm în același mod. Vîndem

arme acelor țări care ne-o cer, care vor să întîrîină relații de prietenie cu noi. După cum se vede, ele achiziționează armament deoarece se tem de țările pe care le aprovizionează dv. cu armament. În acest fel noi nu facem decît ceea ce dv. faceți încă de mult.

Dacă puterile occidentale vor să ajungă la o înțelegere în această problemă noi sîntem gata să ne înțelegem. Am vorbit despre aceasta încă în 1955 la Londra și am făcut o declarație corespunzătoare. Uniunea Sovietică este gata să ajungă la o înțelegere în sensul că nici o țară nu vîndă nici unele altele țări armamentului său.

Intrebarea pusă de GENEVIEVE TABOULIS, comentatoarea postului de radio Luxemburg. Livind în considerare situația actuală ați putea să ne indicați unele condiții ale unei juste înțelegeri a problemei coexistenței pașnice și păcii autentice?

RASPUNS: Intrebarea este pusă pe un plan foarte larg. Socot că este posibil să răspund pe scurt la această întrebare întrucît anterior am vor-

bit amănunțit despre problema coexistenței pașnice.

În primul rînd, trebuie recunoscut că în prezent, în lume există două sisteme — capitalist și socialist. Trebuie recunoscut că și unul și celălalt după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

Dacă nu se recunoaște acest lucru nu va exista coexistență pașnică. Tărilor capitaliste vor căuta posibilitatea de a termina cu țările socialiste. Dar dacă țările capitaliste vor duce această politică, țările socialiste vor fi nevoite să caute posibilitatea de a răspunde prin reprodusă la aceste sisteme.

De aceea, trebuie recunoscut și țările socialiste și țările capitaliste, trebuie să se accepte faptul existenței lor și, în măsura posibilității, să se manifeste reciproc îngăduință, să existe relații pașnice și prietenești între ele, să se dezvolte relațiile economice și culturale. Acest lucru este pe deplin posibil. Și nu numai posibil. Aceasta este singura cale justă spre o pace trairică, întrucît calea căde, căde, căde la război.

Președintele Asociației presei diplomatice: Am primit foarte multe întrebări în legătură cu Germania. Iată întrebarea corespondentului ziarului „FRANCE SOIR”, MICHEL GORDAY. Sînteti considerat adeptul coexistenței pașnice?

Intrebarea pusă de EDUARD SABLIER, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Livind în cantități masive armament și utilaje unor țări din Orientul Apropiat, poate oare Uniunea Sovietică să nu fină seama că în acest fel ea sprijină cursa înarmării și încordarea internațională, ceea ce este puțin compatibil cu menținerea păcii, cu coexistența pașnică și cu existența liberă a țărilor mici din această regiune?

RASPUNS: Cred că reprezentantul ziarului care a pus această întrebare trebuia să cunoască politica noastră în acest domeniu. Noi nu am inventat acest sistem în care unele state vind arme altora. Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii li vrea de multă vreme armament unul număr foarte mare de țări și, îndeosebi, acelor țări ale căror guverne au altitudine — cea mai ostilă față de Uniunea Sovietică. De aceea nu ne rămîne altceva de făcut decît să acționăm în același mod. Vîndem

arme acelor țări care ne-o cer, care vor să întîrîină relații de prietenie cu noi. După cum se vede, ele achiziționează armament deoarece se tem de țările pe care le aprovizionează dv. cu armament. În acest fel noi nu facem decît ceea ce dv. faceți încă de mult.

Dacă puterile occidentale vor să ajungă la o înțelegere în această problemă noi sîntem gata să ne înțelegem. Am vorbit despre aceasta încă în 1955 la Londra și am făcut o declarație corespunzătoare. Uniunea Sovietică este gata să ajungă la o înțelegere în sensul că nici o țară nu vîndă nici unele altele țări armamentului său.

Intrebarea pusă de GENEVIEVE TABOULIS, comentatoarea postului de radio Luxemburg. Livind în considerare situația actuală ați putea să ne indicați unele condiții ale unei juste înțelegeri a problemei coexistenței pașnice și păcii autentice?

RASPUNS: Intrebarea este pusă pe un plan foarte larg. Socot că este posibil să răspund pe scurt la această întrebare întrucît anterior am vor-

bit amănunțit despre problema coexistenței pașnice.

În primul rînd, trebuie recunoscut că în prezent, în lume există două sisteme — capitalist și socialist. Trebuie recunoscut că și unul și celălalt după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

Dacă nu se recunoaște acest lucru nu va exista coexistență pașnică. Tărilor capitaliste vor căuta posibilitatea de a termina cu țările socialiste. Dar dacă țările capitaliste vor duce această politică, țările socialiste vor fi nevoite să caute posibilitatea de a răspunde prin reprodusă la aceste sisteme.

De aceea, trebuie recunoscut și țările socialiste și țările capitaliste, trebuie să se accepte faptul existenței lor și, în măsura posibilității, să se manifeste reciproc îngăduință, să existe relații pașnice și prietenești între ele, să se dezvolte relațiile economice și culturale. Acest lucru este pe deplin posibil. Și nu numai posibil. Aceasta este singura cale justă spre o pace trairică, întrucît calea căde, căde, căde la război.

Președintele Asociației presei diplomatice: Am primit foarte multe întrebări în legătură cu Germania. Iată întrebarea corespondentului ziarului „FRANCE SOIR”, MICHEL GORDAY. Sînteti considerat adeptul coexistenței pașnice?

Intrebarea pusă de EDUARD SABLIER, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Livind în cantități masive armament și utilaje unor țări din Orientul Apropiat, poate oare Uniunea Sovietică să nu fină seama că în acest fel ea sprijină cursa înarmării și încordarea internațională, ceea ce este puțin compatibil cu menținerea păcii, cu coexistența pașnică și cu existența liberă a țărilor mici din această regiune?

RASPUNS: Cred că reprezentantul ziarului care a pus această întrebare trebuia să cunoască politica noastră în acest domeniu. Noi nu am inventat acest sistem în care unele state vind arme altora. Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii li vrea de multă vreme armament unul număr foarte mare de țări și, îndeosebi, acelor țări ale căror guverne au altitudine — cea mai ostilă față de Uniunea Sovietică. De aceea nu ne rămîne altceva de făcut decît să acționăm în același mod. Vîndem

arme acelor țări care ne-o cer, care vor să întîrîină relații de prietenie cu noi. După cum se vede, ele achiziționează armament deoarece se tem de țările pe care le aprovizionează dv. cu armament. În acest fel noi nu facem decît ceea ce dv. faceți încă de mult.

Dacă puterile occidentale vor să ajungă la o înțelegere în această problemă noi sîntem gata să ne înțelegem. Am vorbit despre aceasta încă în 1955 la Londra și am făcut o declarație corespunzătoare. Uniunea Sovietică este gata să ajungă la o înțelegere în sensul că nici o țară nu vîndă nici unele altele țări armamentului său.

Intrebarea pusă de GENEVIEVE TABOULIS, comentatoarea postului de radio Luxemburg. Livind în considerare situația actuală ați putea să ne indicați unele condiții ale unei juste înțelegeri a problemei coexistenței pașnice și păcii autentice?

RASPUNS: Intrebarea este pusă pe un plan foarte larg. Socot că este posibil să răspund pe scurt la această întrebare întrucît anterior am vor-

bit amănunțit despre problema coexistenței pașnice.

În primul rînd, trebuie recunoscut că în prezent, în lume există două sisteme — capitalist și socialist. Trebuie recunoscut că și unul și celălalt după cum spun evlavios, sint de la dîmneze (Risete în sală). Și dacă el există, lucrul cel mai rezonabil este, prin urmare, coexistența lor pașnică.

Dacă nu se recunoaște acest lucru nu va exista coexistență pașnică. Tărilor capitaliste vor căuta posibilitatea de a termina cu țările socialiste. Dar dacă țările capitaliste vor duce această politică, țările socialiste vor fi nevoite să caute posibilitatea de a răspunde prin reprodusă la aceste sisteme.

De aceea, trebuie recunoscut și țările socialiste și țările capitaliste, trebuie să se accepte faptul existenței lor și, în măsura posibilității, să se manifeste reciproc îngăduință, să existe relații pașnice și prietenești între ele, să se dezvolte relațiile economice și culturale. Acest lucru este pe deplin posibil. Și nu numai posibil. Aceasta este singura cale justă spre o pace trairică, întrucît calea căde, căde, căde la război.

Președintele Asociației presei diplomatice: Am primit foarte multe întrebări în legătură cu Germania. Iată întrebarea corespondentului ziarului „FRANCE SOIR”, MICHEL GORDAY. Sînteti considerat adeptul coexistenței pașnice?

Intrebarea pusă de EDUARD SABLIER, corespondent al ziarului „LE MONDE”: Livind în cantități masive armament și utilaje unor țări din Orientul Apropiat, poate oare Uniunea Sovietică să nu fină seama că în acest fel ea sprijină cursa înarmării și încordarea internațională, ceea ce este puțin compatibil cu menținerea păcii, cu coexistența pașnică și cu existența liberă a țărilor mici din această regiune?

RASPUNS: Cred că reprezentantul ziarului care a pus această întrebare trebuia să cunoască politica noastră în acest domeniu. Noi nu am inventat acest sistem în care unele state vind arme altora. Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii li vrea de multă vreme armament unul număr foarte mare de țări și, îndeosebi, acelor țări ale căror guverne au altitudine — cea mai ostilă față de Uniunea Sovietică. De aceea nu ne rămîne altceva de făcut decît să acționăm în același mod. Vîndem

arme acelor țări care ne-o cer, care vor să întîrîină relații de prietenie cu noi. După cum se vede, ele achiziționează armament deoarece se tem de țările pe care le aprovizionează dv. cu armament. În acest fel noi nu facem decît ceea ce dv. faceți încă de mult.

Dacă puterile occidentale vor să ajungă la o înțelegere în această problemă noi sîntem gata să ne înțelegem. Am vorbit despre aceasta încă în 1955 la Londra și am făcut o declarație corespunzătoare. Uniunea Sovietică este gata să ajungă la o înțelegere în

VIZITA LUI N. S. HRUȘCIOV ÎN FRANȚA

Să excludem posibilitatea războiului!

**Cuvântarea lui
N. S. Hrușciov la întâlnirea
cu membrii grupurilor
parlamentare franceze**

PARIS 26 (Agerpres). — TASS transmite cuvântarea lui N. S. Hrușciov la întâlnirea cu membrii grupurilor parlamentare franceze din 25 martie 1960.

În cursul celor trei zile pe care le-am petrecut la Paris, am cunoscut și mai bine poporul francez. Știam și înainte că francezii sînt un popor iubitor de pace, doar nu sîntem ruși de Franța, iar Uniunea Sovietică și Franța nu sînt rupte de restul lumii. Mijloacele de comunicare și de telecomunicație sînt acum ideale și ele dau oamenilor posibilitatea de a cunoaște viața fiecărei țări, de a urmări evenimentele fiecărei zile. Cred că nu voi greși dacă voi spune că majoritatea francezilor, independenți de partidul pe care îl simpatizează (doar majoritatea partidelor și curentelor politice din țara dv. vor pace), precum și întregul popor francez, doresc prietenie cu Uniunea Sovietică. Într-adevăr, acest lucru contribuie la întărirea păcii în lumea întreagă.

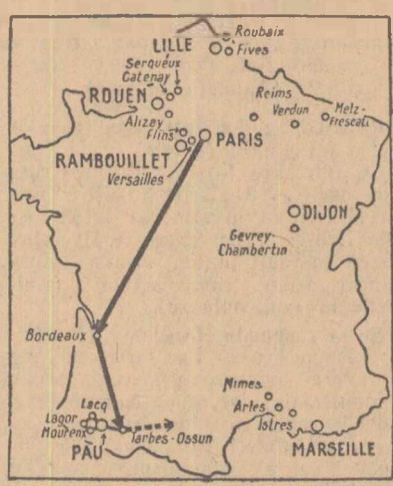
Nouă ne place sistemul nostru socialist și nu vrem să fac un secret din asta. Dar, de fapt, de ce să nu ne placă? (Animafte). Dv. știți în ce stare se afla Rusia țaristă și cum este astăzi Uniunea Sovietică. Am străbătut o cale gigantică și țara noastră s-a transformat dintr-o țară înapoie într-o putere socială.

Spun acest lucru, nu numai pentru că revoluția m-a ridicat pe culmile cele mai înalte, și m-a pus în fruntea guvernului sovietic pe mine, fost miner. Nu vorbesc despre sistemul nostru, despre statul nostru din punctul meu personal de vedere. Nu vrem să vă supăr, dar nu avem de ce să ne rușinăm. Să vină francezii și să vadă cum trăiesc, să-și văd comunistul! (Animafte veselă).

Vă place sistemul dv., poftim, trăiți în orindurea capitalistă. Nu ne îngrijorează acest lucru. Dar, vă avertizăm prietenesc, pe vremuri ați desăvîrșit primul revoluționar burghez și ați întrecut Rusia, ați întrecut o serie întreagă de țări. Atunci, țara noastră a rămas în urmă față de dv. Vă învidiam. Iar, în 1917, poporul nostru a săvîrșit primul revoluționar socialist și a rănduit sau, a devarșat în dezvoltarea socială ale țării. Așa că, vă putem arăta de acum ce pot rușii, iar în anii care vin o veți putea vedea și mai limpede.

Veți rămîne în urmă față de noi în dezvoltarea economică, și acest lucru va fi firesc deoarece orindurea socialistă, orindurea comunistă, oferă

Traseul călătoriei prin Franța

Intrebare și răspuns

În cursul dezbaterilor la municipalitatea din Bordeaux N. S. Hrușciov a răspuns la câteva întrebări puse de un cronicar al televiziunii sovietice. La întrebarea cronicarului televiziv: „Nikita Sergheevici, aveți 66 de ani. Mergeți pretutindeni. Cînd vă odihniți?” Hrușciov a răspuns zîmbind: „Ați dat douăzeci de zile de la reamînirea publicului și în fața d-nei Hrușciov am 66 de ani. Fiecare, călătorile sînt obositoare și eu, un simplu muritor. Bineînțeles că ele mă obosesc, dar găsesc curajul să lupt deoarece urmăresc felul desfășurării războiului. Și ceea ce mă îmbărbătează este faptul că eforturile nu sînt zadarnice”. La stăruința cronicarului de a ști cînd se odihnește premierul, el a răspuns: „Între orele mele de lucru”.

Avionul-mătură

În afara de cele trei aparate „Caravelle” care vor fi utilizate pentru călătoria aeriană prin Franța a lui N. S. Hrușciov, a suieți sale și a ziaristilor, s-a prevăzut un avion cu misiunea de a lua la fiecare escală pe călătorii rămași în întreprindere, sau ziaristii care nu au avut timp să telefoneze ziarului lor înainte de plecarea avionului. Aparatul, un DC-3 al societății „Air France”, a primit din partea tehnicienilor numele de „avion-mătură”.

● 8.25. N. S. Hrușciov și persoanele care îl însoțesc au plecat din Paris spre primul oraș de pe itinerariul călătoriei în provinciile franceze, și anume la Bordeaux.

● 10.05. Oaspeții sovietici au sosit pe bordul avionului special „Caravelle” la Bordeaux. El au fost întâmpinați de Cheban Delmas, președintele Adunării Naționale franceze și primul al orașului. N. S. Hrușciov și Cheban Delmas au rostit scurte cuvîntări.

● 11.12. După ce a vizitat cartierul muncitoresc Benauge, N. S. Hrușciov a sosit la marele teatru din oraș unde prefectul departamentului Gironde, Delaunay, i-a prezentat lui N. S. Hrușciov pe deputații, senatorii și membrii comitetului economic și social, corpului consular și pe înalți funcționari ai prefec-turii. În timpul desfasurării festivităților, mai multe mi de persoane s-au adunat în fața clădirii teatrului acla-min-dul pe seful guvernului sovietic. La ora 11.28 N. S. Hrușciov a plecat să ia parte la un dejun oferit în cinstea sa la Primăria din Bordeaux.

● 15.14. N. S. Hrușciov a părăsit orașul Bordeaux plecînd cu avionul spre orașul Tarbes. La ora 15.42 el a sosit pe aeroportul din Tarbes.

Actul a fost vizitat de un număr mare de oameni. I-a prezentat lui N. S. Hrușciov pe deputații, senatorii și membrii comitetului economic și social, corpului consular și pe înalți funcționari ai prefec-turii. În timpul desfasurării festivităților, mai multe mi de persoane s-au adunat în fața clădirii teatrului acla-min-dul pe seful guvernului sovietic. La ora 11.28 N. S. Hrușciov a plecat să ia parte la un dejun oferit în cinstea sa la Primăria din Bordeaux.

● 15.14. N. S. Hrușciov a părăsit orașul Bordeaux plecînd cu avionul spre orașul Tarbes. La ora 15.42 el a sosit pe aeroportul din Tarbes.

complexul industrial de la Lac, precum și orașul Mournes. După ce s-a vizitat o sondă petroliferă la Lagor, oaspeții sovietici au plecat la Pau, unde în castelul orașului le-au fost prezentați membrii organelor locale administrative. În oraș, oaspeții sovietici au luat dinul la vila prefectului iar apoi au asistat la un spectacol folcloric de gală.

Semnarea planului de schimburi culturale pe anii 1960—1961 între R. P. Romîna și R. P. Mongolă

BERLIN 26 (Agerpres). — La 26 martie a fost semnat la Berlin planul de schimburi culturale pe anii 1960—1961 între R. P. Romîna și R. P. Mongolă. Din partea romîna planul a fost semnat de Iosif Puvak, ambasadorul R. P. Romîne, iar din partea mongolă de Ocirbat Baianbatorin, ambasadorul R. P. Mongole. În plan se prevede un schimb de ex-

periență în domeniul cultural între cele două țări. Se prevede printre altele ca o formație artistică romîna să întreprindă un turneu în R. P. Mongolă. Se vor face de asemenea schimburi de expoziții. Planul prevede dezvoltarea în continuare a colaborării în domeniul științelor învătămîntului, artelor, precum și vizite reciproce de ziaristi.

Succesul artiștilor romîni în Indonezia

DJAKARTA 26 (Agerpres). — La 23 și 24 martie au avut loc la Teatrul de Artă din Djakarta primele două spectacole date de grupul de artiști romîni care fac un turneu în Indonezia. La primul spectacol au fost prezenți prof. Prijono, ministrul Educației și Culturii, dr. Satrio, ministrul Sănătății, Sardjono, ministrul Mobilizării Forțelor Populare, Sumarno, primarul orașului Djakarta, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și al Educației și Culturii, ziaristi, oameni de cultură și artă.

Programul prezentat de artiștii romîni s-a bucurat de un deosebit succes. Publicul a ovacionat îndelung fiecare număr prezentat. Ministrul Educației și Culturii prof. Prijono a oferit artiștilor flori. Presa indoneziană a publicat cronici elogioase ale spectacolelor prezentate de artiștii romîni. Astfel ziarul „Bintang Timur” a subliniat că „frumusețea dansurilor și cîntecelor prezentate la Teatrul Artelelor de către artiștii romîni a întrecut orice așteptări”. Alte ziare ca „Indonesian Observer”, „Pedoman”, „Merdeka”, „Republik”, „Pemuda”, „Fadjar”, „Pancha-Wardja” au publicat pe primele pagini fotografii și comentarii despre măiestria artiștilor romîni.

La 24 martie prof. Prijono, ministrul Educației și Culturii a primit grupul de artiști romîni cu care a avut o convorbire cordială. La convorbire a fost prezent ministrul R. P. Romîne în Indonezia, Pavel Silard.

Consiliul de Securitate va discuta situația din Africa de sud

NEW YORK 26 (Agerpres). — Consiliul de securitate al Organizației Națiunilor Unite a anunțat că se va întrîni miercuri pentru a discuta situația în cordată creată în Africa de sud în urma evenimentelor sîngeroase care au avut loc acolo zilele acestea. Această hotărîre a fost luată ca urmare a cererii

a 29 de țări afro-asiatice al căror reprezentanți la O.N.U. au cerut Consiliului de Securitate într-o scrisoare comună, să discute imediat situația creată prin împușcarea în masă a unor demonstranți pașnici împotriva segregăției rasiale din Africa de sud.

Dezvoltarea comerțului exterior al R.P. Ungare

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — În ultimii 15 ani a crescut exportul de m. R. P. Ungare a cunoscut un puternic avînt. Astăzi Ungaria întreprinde legături comerciale cu peste 100 de state. Aproximativ 213 din volumul schimburilor sale comerciale se face cu țările socialiste.

În timp ce înainte de eliberarea țării exportul ungar se compunea în special din produse agricole și materii prime pentru industrie în prezent ea exportă un număr din ce în ce mai

mare de produse industriale. Astfel în ultimii ani a crescut exportul de mașini, instrumente, produse chimice, materiale de construcție și mijloace de transport. Ungaria livrează de asemenea utilaj complet pentru uzine. Mașinile agricole de producție ungară, mijloacele de transport feroviar, rutier și fluvial, mașinile-unelte, aparatele de telecomunicații, instrumentele și produsele farmaceutice ungar se bucură de o înaltă apreciere pe piața mondială.

N. S. Hrușciov felicită pe Joan Rhodes, protagonista operei „Carmen” de Bizet, după spectacolul de la Opera din Paris

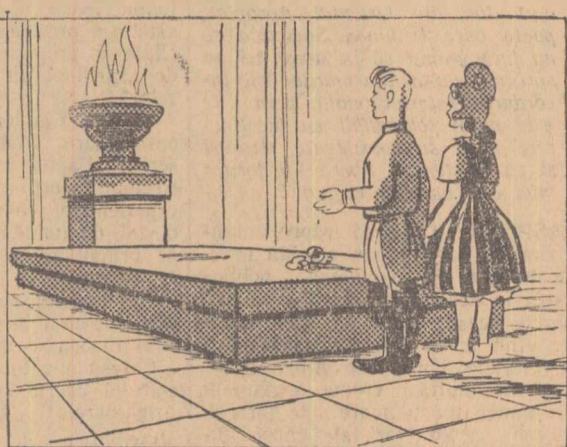
Trei zile la Paris

căci ar fi nechipzuit să ne grăbim cu aprecieri și concluzii, că dialogul franco-sovietic începe într-o atmosferă bună. Lucrul acesta îl scoate în evidență și întreaga presă franceză.

Astfel, ziarul „France Soir” scrie: „De Gaulle: am putut înălța multe lucruri de cînd m-am întâlnit cu dl. Hrușciov”. Acest ziar, ca și altele, acordă câteva pagini pe zi, descrierii vizitei lui N. S. Hrușciov în Franța. Redactorul șef al ziarului n-a spus că tirajul ziarului a crescut sau că el are 150.000 de exemplare dar că nici acesta nu este suficient!

Mai departe, autorii articolului arată că relatarea lor privind vizita lui N. S. Hrușciov în Franța ar fi incompletă dacă nu ar arăta că și acum răsună ici-colo glasurile răgușite ale adoptivelor înverșunați ai „războiului rece”. Nu degeaba se spune în popor

La Mormîntul Eroului Necunoscut din Paris

— Depinde de noi ca acesta să fie ultimul... Desen de VLAD CRIVAT

Din clipa în care Hrușciov a părăsit pe pămîntul nostru, am simțit — ne-au spus ziaristii francezi — că acesta nu este un călător de vază — acesta este un om al minciunii, care caută nîcnețat și neobosit contactul cu oamenii.

Da, Nikita Sergheevici Hrușciov n-a reușit să vadă multe locuri memorabile din oraș. El n-a avut prilejul să se plimbe liniștit pe Champs Elysee și să privească la Louvre emoționantul tablou „Gioconda” a lui Leonardo da Vinci.

Însă nu există nici un ziar, nici un om (fără de noi) nu avem în vedere pe dinozaurii, fostele politici, care privesc totul cu ochi întăriți) care să nu li scrie și să nu li arătat că în trei zile Hrușciov a obținut esențialul. El a înțeles Parisul și Parisul l-a înțeles pe seful guvernului sovietic.

Au rămas în urmă trei zile de înnoțată înnoțată. Și aceasta este abia începutul. Numeroase personalități politice cu care am avut prilejul să stăm de vorbă în aceste zile, și-au exprimat admirația sinceră față de umilitatea capacitate de muncă, pricepera de a folosi absolut fiecare minut al timpului său, pe care și aici, ca și înainte în America, Indonezia, India și în multe alte locuri, le-a manifestat Nikita Sergheevici. Nu degeaba fostul prim ministru Paul Boncour a spus una dintre noi: „Am impresia că dl. Hrușciov se află aici nu de trei zile ci de trei luni”.

Chioscurile de ziare fac în aceste zile „alecări mari”. Niciodată nu s-au vîndut aici atât de multe ziare. Ieri am încercat să cumpărăm la chioscuri ziarele de seară. Vînzătorii de la chioscuri au dat din cap amărît: „Regretăm, nu mai avem ziare. Oare poți avea suficiente ziare acum cînd la Paris se află dl. Hrușciov?”

Ziarele și radioul redau cele mai mici amănunte ale vizitei lui Nikita Sergheevici pînă la unele observații și glume făcute în treacăt, acele glume care le merg atât de mult la inimă francezilor, amatorii de umor.

„Multora dintre acei, — scrie ieri scriitorul Andre Wurmser — căroa

Tambroni, noul președinte al Consiliului de Miniștri italian

ROMA 26 — Corespondentul Agerpres transmite: În seara zilei de 25 martie Fernando Tambroni, înscrisat cu formarea guvernului l-a vizitat pe președintele Italei, Giovanni Gronchi, căruia l-a comunicat rezultatele consultărilor sale în vederea rezolvării crizei guvernamentale. După această întâlnire Gronchi a semnat decretul cu privire la numirea lui Tambroni în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri și cu privire la componența noului guvern.

SOSIREA LUI ADENAUER LA TOKIO

TOKIO 26 (Agerpres). — Corespondentul din Tokio al agenției U.P.I., relatează că cu prilejul sosirii lui Adenauer în capitala Japoniei, grupuri de fasciști japonezi prezenți pe aeroport agită pancarte cu zvonistici și răspîndeau manifeste. „Manifestele — scrie corespondentul — pe care era inscripționat numele „Partidului patriot al marii Japonii” (partid fascist — n.r.) cereau lui Adenauer „să-l reconferească pe Hitler și să adopte cu curaj tot ce se poate înodă de la Hitler...”.

Puternică explozie într-un port din Venezuela

CARACAS 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția U.P.I. în noaptea de 25 spre 26 martie în portul Puerto de la Cruz din Venezuela a izbucnit o explozie pe bordul navelor petroliere „Mobil Astral” din Panama. Explozia s-a produs cînd după ce nava petrolieră cu un deplasament de 17,5 milioane de tone luate pe bord 200 mil baril de petrol. După două ore de la explozie epava navei continua să ardă. 60 de persoane din echipajul petrolierului au murit sau au dispărut fără urmă, iar cinci persoane au fost rănite. Deocamdată nu se cunosc cauzele exploziei.

În câteva rînduri

● Prof. John Bernal, președintele executiv al Președintelui Consiliului Mondial al Păcii, a adresat președintelui Eisenhower o telegramă în care în numele Consiliului Mondial al Păcii al Americii să adopte pomenirea sovietică cu privire la interzicerea experiențelor nucleare. (Ag.)

● În urma tratatelor între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Etiopiei a fost semnat un protocol cu privire la acordarea de sprijin tehnic Etiopiei din partea Uniunii Sovietice în construirea unei serii de obiective industriale și efectuarea unor lucrări complexe de prospectiuni geologice pe teritoriul Etiopiei. (TASS).

● Corespondentul din Madrid al ziarului „Die Welt” anunță că S.U.A. intenționează să creeze baze militare pe insulele Canare. (Ag.)

● Ministrul de Război P. Hansen a semnat în numele guvernului un acord privind la construcția de depozite militare ale N.A.T.O. în Danemarca. (Ag.)

● Comandamentul armatei indoneziane a anunțat căderea ultimului punct de sprijin important al rebelilor la Pasaman în Sumatra de vest. (ANTARA).

● La Belgrad a fost semnat un protocol cu privire la schimbul de măruri între Iugoslavia și R. P. Chineză pe anul 1960. (TANIUG).

● Vestul mijlociu al Statelor Unite este vizat de puternice viscole și geruri. Numeroase vehicule au fost înzăpezite pe șoselele din vestul Pennsilvaniei. În nord-estul statului Ohio circulația s-a întrerupt complet, iar cursurile școlilor elementare și universităților au fost întrerupte. (U.P.I.)

cum arăta Parisul în aceste zile, vom descrie în cele ce urmează câteva scene care se întîmplă literalmente la fiecare oră.

În zilele cînd țara noastră și oamenii progresiști din lumea întreagă se pregătesc să sărbătorească cea de a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin, Nikita Sergheevici a vizitat în locuința-muzeu a lui Lenin de pe strada Marie Rose.

În ziua cînd a avut loc această vizită, ziarul de seară „France Soir” a publicat o mare fotografie care a ocupat aproape întreaga primă pagină. În fotografie — o casă pariziană modestă... La o fereastră de la etajul 3, unde se afla locuința lui Vladimir Ilici, în fotografie se vede N. S. Hrușciov. Jos — mi de oameni ai minciunii, parizienii care salută. Înăd din zori zilei, toate cartierele din jurul străzii Marie Rose, au fost tîrîte de lume.

Maurice Thorez, care l-a întâmpinat pe N. S. Hrușciov, în pragul modestelor locuințe a lui Lenin, spune emoționat lui Nikita Sergheevici:

— Acest loc este sacru, într-o egală măsură și pentru dv., oameni sovietici, și pentru noi, francezi. Ceea ce a făcut Lenin, lucrînd între aceste ziduri, a constituit o mare contribuție la lupta pentru fericirea tuturor oamenilor.

Nikita Sergheevici răspunde: — Sînt întru totul de acord cu dv. El îmbrățișează cu căldură și sărută pe obraji pe Maurice Thorez.

— Vă atragem atenția asupra acestei fotografii, — spune M. Thorez. Numai cu câteva zile în urmă am descoperit acest document rar. Fotografia reproduce planul de lecție al Școlii superioare de științe sociale, care a fost inițiată la începutul secolului de revoluționarii aliați în emigrare și care funcționa în casa nr. 16 de pe strada Sorbona. Din acest plan reiese că la 23, 24, 25 și 26 februarie 1903 în această școală a ținut lecții V. I. Lenin. El a ținut lecții pe tema: „Conceptiile marxiste în problema agrară în Europa și în Rusia”.

Prin ferestrele larg deschise se aud aclamațiile mulțimii care s-au îngră-

mădit jos: „Hrușciov! Hrușciov! Hrușciov! Vă rugăm să veniți la fereastră!” Nikita Sergheevici se apropie de fereastră. Unde se pot găsi oare cuvintele pentru a descrie explozia de entuziasm cu care este întâmpinat la Paris? Oamenii bat din palme, lăutărește stegulete, ridică supt portretele lui Lenin, pancarte pe care scrie în franceză și în rusă „Pace-prietenie”.

N. S. Hrușciov se adresează apoi ministrului L. Jaquinot, care-l însoțește.

— Priviți, cît de prietenos este poporul. Probabil că printre ei sînt mulți comunisti. Cu ei nu poți să pierzi nicodată. Aceasta este partidul politic cel mai serios. Comunistii le aparține viitorul.

Jaquinot răspunde în glumă: — Thorez a vrut să mă înscrie în guvern, dar n-a reușit.

— Nu mă amestec în treburile voastre interne, — spune zîmbind N. S. Hrușciov, — trăiți cum doriți. Vorbește numai despre problemele ideilor comunistului. Vă doresc același lucru, pe care mi-l dorește mie. Iar mie nu-mi dorește ceva rău.

N. S. Hrușciov își ia în mînă frățesc rîmas bun de la cei care l-au întâmpinat la locuința lui Lenin. Protocolul implacabil, timpul calculat pe minute, impune necesitatea plecării. Au început să hurie motoarele motocicletelor escortate de onoare, Nikita Sergheevici, ridicînd mîna, salută pe parizienii care se-înghesuie pe trotuare. Cu o forță nouă, încrenînd duzduțul motoarelor, răsună urarea înflăcărată a miilor de oameni: — Trăiască prietenia franco-sovietică! Pace! Pace! Pace!

Acesta cheamă răsună și astăzi în urechile acelor care au asistat la întâlnirea emoționantă pe străta strădă pariziană Marie Rose sub zidurile casei în care, acum o jumătate de secol, a trăit și a lucrat V. I. Lenin.

(Fragmente din articolul apărut în ziarul „Pravda” și „Izvestia” sub semnătura: A. ADJUBEI, I. UKOV, L. ILICEV, V. LEBEDEV, G. RATIANI, P. SATIUKOV).